

Hedefte "kıdem" var!

AKP Hükümeti hortumlaya hortumlaya bitiremediği devletin kasasını besleyebilmek için "fon" uygulamasını öne çıkartırken, sermayenin temel talebini ise halen bir yıla karşılık 30 günlük ücret tutarında hesaplanan kıdem tazminatının bir yıla karşılık 12 veya 15 güne düşürülmesi oluşturuyor. s.9

Emeğin ve yaşamın özgürlüğü yolunda

Kadın İşçi Kurultayı'na yürüyoruz!

Kurultayımızda sermayenin üretim sürecinde uyguladığı politikardan ideolojik saldırılara kadar bir dizi başlık üzerinden örgütlenmenin önündeki engeller tartışılacaktır. s.18

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 03
22 Ocak 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak.net

"TERÖRE KARŞI MÜCADELE" YALANIYLA DEVLET TERÖRÜNÜN ÖNÜ AÇILIYOR!

|| Teröre karşı savaş" argümanı ile ilerici-devrimci güçlere pervasızca saldıran, Kürt halkını barbarca yöntemlerle kıyıma uğratan, dinci-faşist çeteleri besleyip Ortadoğu halklarının üzerine salan sermaye devleti, gerçekte tam bir terör makinesi olarak işliyor. Bu terör makinesini etkisizleştirmenin, toplumun üzerine büyük bir ağırlık olarak çöken gerici atmosferi dağıtabilmenin tek bir yolu var. Bunu başarabilecek biricik güç olan işçi sınıfını mücadele alanına çıkartmak! Bugün sınıf hareketi safalarında kendi kendine dışa vuran tepki ve hoşnutsuzluğa devrimci bir sınıf hareketi yaratma perspektifiyle yön vermek!

Ödenek örtülü, vurgun aleni!

Örtülü ödenekten nereye gittiği belli olmayan harcamalar yapılmakta, çiçeğe, törene bir sürü para akıtılmaktadır.

Çetinkaya işçisi: Direneceğiz!

Çetinkaya Nakış işçileri sendikalaşma mücadelesi veriyor. Kızıl Bayrak gazetesi olarak işçilerle direniş üzerine konuştuk.

Kirli savaş ve batının suskunluğu tartışmaları...

Türkiyeli işçi-emekçilerin ortak mücadelesini sınıfsal bir zeminde örgütlemek acil bir ihtiyaçtır. Ya barbarlık ya sosyalizm!

Zulüm sınır tanımıyor s.4

Onurlu direniş güçleniyor s.6

Yaptırımlar kaldırıldı, İran sistem içinde yerini alıyor s.16

“Teröre karşı mücadele” yalanıyla devlet terörünün önü açılıyor

“Teröre karşı savaş” argümanı ile ilerici-devrimci güçlere pervasızca saldıran, Kürt halkını barbarca yöntemlerle kıyıma uğratan, dinci-faşist çeteleri besleyip Ortadoğu halklarının üzerine salan sermaye devleti, gerçekte tam bir terör makinesi olarak işliyor. Bu terör makinesini etkisizleştirmenin, toplumun üzerine büyük bir ağırlık olarak çöken gerici atmosferi dağıtabilmenin tek bir yolu var. Bunu başarabilecek biricik güç olan işçi sınıfını mücadele alanına çıkartmak! Bugün sınıf hareketi saflarında kendi kendine dışa vuran tepki ve hoşnutsuzluğa devrimci bir sınıf hareketi yaratma perspektifiyle yön vermek! Bunun gereklerini yerine getirmeyi sağlayacak bir irade, kararlılık ve yüklenme!

Sermaye devleti içerde ve dışarıda saldırgan politikalarını aralıksız sürdürüyor. Ortadoğu’yu kan gölüne çeviren emperyalist güçlerin dünden bugüne sadık bir işbirlikçisi olarak hareket eden sermaye devleti, Suriye’nin talan edilmesi sürecinde de aktif bir rol üslendi. Suriye’ye dönük emperyalist müdahale sürecinde ABD’nin bizzat yönettiği “operasyonel mekanizma”nın en keskin dişlisi olan Türk sermaye devleti, kendisine tanımlanan görevler doğrultusunda bugüne kadar sayısız kirli uygulamanın altına imza attı. Bölgede savaşılan cihatçı çetelerin eğitilip-donatılmasından silahlandırılmasına, MiT vb. kurumlar aracılığıyla bizzat savaşılan güçlerin komutasını üslenmekten lojistik desteğin sağlanmasına kadar uzanan bu kirli icraatlar, hali hazırda yeni boyutlar ve biçimler kazanarak sürdürülüyor.

Dışarıda emperyalist politikaların taşeronluğunu üslenen Türk sermaye devleti, bu sürece paralel olarak içeride de faşist baskı ve zorbalığı gün be gün tırmandırıyor. Kürt halkını hedef alan kirli savaş politikası, gelinen yerde topyekün imhaya dönük barbarca yöntemlerle hayata geçiriliyor. Kentler ağır silahlarla yıkılırken, çocuğu, kadını, genci ve yaşlısıyla bütün bir halk kıyımdan geçiriliyor.

Kürt halkına yönelik zorbalıkta sınır tanımayan sermaye devleti, ilerici ve devrimci güçleri hedef alan baskı politikalarını da aralıksız sürdürüyor. Bunun en güncel ve somut örneklerini ise, barış isteyen akademisyenlere yönelik hali

hazırda devam eden linç kampanyası, Kürt halkıyla dayanışma eylemlerine yönelik estirilene polis terörü, ev baskınları, gözaltı ve tutuklama furçası oluşturuyor.

Bütün bu saldırganlık ise tek bir argümanla, “teröre karşı mücadele” söylemi ile perdelenmeye çalışılıyor. Sermaye devleti, “terör” demagojisi ile toplumu sersemletmeye, gerçekleştirdiği barbarca saldırıları meşrulaştırmaya, işçi ve emekçileri kendi yedeğine almaya çalışıyor.

“Teröre karşı savaş”, 2000’li yılların başında, emperyalist güçlerin savaş ve saldırganlık politikalarını örtmek, dünya kamuoyunu manipüle etmek için devreye soktuğu bir argüman olarak gündeme gelmişti. ABD emperyalizmi 2001 yılında Afganistan işgaliyle başlayan ve tüm Ortadoğu’ya yayılan savaş stratejisini, bu aynı söylemle gerekçelendirmişti. 11 Eylül 2001’de Dünya Ticaret Örgütü’nün New York’taki ikiz kulelerini hedef alan saldırıyı gerekçe gösteren ABD, sözde “teröre” karşı savaş ilan etmiş ve bütün bir Ortadoğu’yu kana bulayan savaşlar serisinin düğmesine basmıştı.

El Kaide gibi çeteleri besleyip büyüten ve bölge halklarının başına bela eden emperyalistler, bu kanlı oyuncaklarını ihtiyaç duyduklarında devreye sokarak kendi terörlerine zemin hazırlamaya, yeni savaşlar döneminin taktik politikası olarak kullanmaya devam ediyorlar. Dün El Kaide üzerinden hayata geçirilen kirli senaryo bugün IŞİD’le sür-

dürülüyor.

Türk sermaye devleti de, emperyalizmin bu kanlı taktiğini Kürt halkını ve ilerici-devrimci güçleri ezmek için yıllardır pervasızca uyguluyor. Her türlü toplumsal mücadele dinamiği “terör” damgası vurularak saldırı hedefi haline getiriliyor. Dahası, “teröre karşı mücadele” demagojisini etkin kılmak, azgın devlet terörüne kılıf hazırlamak için kanlı katliamlara başvuracak kadar gözünü karatmış bulunuyor. IŞİD çeteleri aracılığıyla gerçekleştirilen Suruç, Ankara ve Sultanağmet katliamlarının hemen ardından tırmandırılan polis devleti uygulamaları ve faşist zorbalık, bu gerçeği tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Özetle, “teröre karşı savaş” argümanı ile ilerici-devrimci güçlere pervasızca saldıran, Kürt halkını barbarca yöntemlerle kıyıma uğratan, dinci-faşist çeteleri besleyip Ortadoğu halklarının üzerine salan sermaye devleti, gerçekte tam bir terör makinesi olarak işliyor.

Bu terör makinesini etkisizleştirmenin, toplumun üzerine büyük bir ağırlık olarak çöken gerici atmosferi dağıtabilmenin tek bir yolu var. Bunu başarabilecek biricik güç olan işçi sınıfını mücadele alanına çıkartmak! Bugün sınıf hareketi saflarında kendi kendine dışa vuran tepki ve hoşnutsuzluğa devrimci bir sınıf hareketi yaratma perspektifiyle yön vermek! Bunun gereklerini yerine getirmeyi sağlayacak bir irade, kararlılık ve yüklenme!

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/03 * 22 Ocak 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 62174 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ödenek örtülü, vurgun aleni!

Asgari ücretli işçiye verilecek 1300 TL çokça tartışılmıştı. Ki asgari ücrette yapılan bu artış, tüketim mal ve hizmetlerine yapılan zamlar ve artan vergilerle zaten çokça geri alınmış da oldu. Böylesi bir ülkede ise örtülü ödenekten nereye gittiği belli olmayan harcamalar yapılmakta, çiçeğe, törene para akıtılmaktadır.

Sermaye devleti bütçesinde, denetim dışı, nasıl kullanıldığı yasal olarak gizlenen harcamaların kılıfı Örtülü Ödenek olarak tanımlanıyor. Bu kılıf altında ne tür kirli işlerin, ilişkilerin finanse edildiği ya da nasıl lüks harcamaların yapıldığı ise bilinmiyor. 2015'te örtülü ödenek harcaması ile ilgili basına yansıyan verilere baktığımızda, bu adla yapılan harcamalarda rekor artış dikkat çekiyor. Maliye'nin açıkladığı Aralık ayı rakamlarına göre, 2015'te örtülü ödenek harcaması, toplam 1 milyar 773 milyon 235 bin TL'ye ulaşmıştır. Bu rakam, bir önceki yıla göre 695 milyon TL fazla harcamayı ifade ediyor.

Örtülü ödenekten harcama yetkisi sadece başbakanın emrindeydi. Ancak manidar şekilde, bu örtülü ödenekten harcama yetkisi geçen Mart ayında cumhurbaşkanının da kullanımına açıldı. Bu ülke işçi ve emekçileri örtülü ödeneğin ne için kullanıldığını bilmediği gibi, bunun cumhurbaşkanı ile başbakan arasında hangi oranlarda kullanıldığı konusun-

da da habersiz.

Ancak bilinen şu ki, Maliye ve Başbakanlık verilerine göre 13 yılı geride bırakan AKP dönemi boyunca kullanılan toplam örtülü ödenek harcamasında 17 katın üzerinde bir artış var. Bu dönemde bütçe gelirleri ise sadece 4,7 kat artmıştır.

Öte yandan, bütçede yer alan gizli hizmet gideri altında Başbakanlığın örtülü ödenek harcamasının yanı sıra MİT, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, İçişleri Bakanlığı, Kamu Güvenliği Müsteşarlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Milli Güvenlik Kurulu gibi kuruluşların harcamaları da yer alıyor. Buradan bir kez daha işçiye, emekçiye değil savaşa para akıtılıyor.

Bütçe harcamalarında ayrıca dikkat çeken bir başka harcama alanı da "temsil ve ağırlama giderleri" olarak geçen harcamalardır. Devletin bürokrasisi tarafından yapılan törenler, açılışlar, yemek,

gönderilen çiçekler, ağırlama, konuklara verilen armağanların parası vb. giderler, bu yıl 439,4 milyon TL'lik bir fatura tutmuştur. Bu oran bir önceki yıla göre, yüzde 135 oranında bir artış demektir.

Asgari ücretli işçiye verilecek 1300 TL çokça tartışılmıştı. Ki asgari ücrette yapılan bu artış, tüketim mal ve hizmetlerine yapılan zamlar ve artan vergilerle zaten çokça geri alınmış da oldu. Böylesi bir ülkede ise örtülü ödenekten nereye gittiği belli olmayan harcamalar yapılmakta, çiçeğe, törene bir sürü para akıtılmaktadır. İşçiye, emekçiye gelince "olsa dükkân senin" denmekte, ama iş kendi kirli işlerine ve lüks tüketimlerine gelince kesenin ağız açılmaktadır. Oysa ki bütçe gelirlerinin önemli bir bölümü işçi ve emekçilerin emeklerinden, alınterlerinden gasp edilenlerden oluşmaktadır.

Bunun kendisi, haramilerin egemen olduğu kapitalist düzen gerçekliğidir. Haramiler saltanat kurmuşsa yapılması gereken bellidir: İşçi ve emekçiler örgütlü güçleriyle bu oyunu bozmalıdır.

'Örtülü'den harcadıkları 17 kat arttı

Dinci gericiliğin şefleri Tayyip Erdoğan ile Ahmet Davutoğlu, geçen ay bütçeden 154 milyon 563 bin TL örtülü ödenek harcaması yaptı.

Maliye'nin açıkladığı Aralık ayı rakamlarıyla birlikte, 2015'te örtülü ödenek harcaması, toplam 1 milyar 773 milyon 235 bin TL'ye ulaştı. Bu rakam, bir önceki yıla göre 695 milyon TL fazla harcamayı ifade ediyor. (2014'te 1 milyar 78 milyon TL örtülü ödenek kullanıldı.) 2015'te kullanılan örtülü ödenek, "Barış İçin Akademisyenler İnisyatifi" bildirisine imza attığı için haklarında soruşturma başlatılan akademisyenlerin görev yaptığı ve üçü polis baskınına uğrayan beş üniversitenin toplam ödenek tutarından 84.5 milyon TL daha fazla.

Kocaeli (255), Abant İzzet Baysal (151.5) Uludağ (336.9), Selçuk (360.2) ve Gazi (585.1) üniversitelerinin 2015 yılı ödenek tutarlarının toplamı 1 milyar 688 milyon 711 bin TL.

"Savaşa değil, emekçiye bütçe!"

KESK İzmir Şubeler Platformu 15 Ocak'ta bordro yakma eylemi gerçekleştirdi. İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan emekçiler, "İnsanca yaşayacak temel ücret için" pankartını açtılar. KESK İzmir Şubeler Platformu adına basın metnini okuyan Eğitim Sen İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Bahri Akkan ilk olarak, Sultanahmet'te yaşanan patlamayı kınadı. Akkan, savaşa bütçeden ayrılan payın emekçilerin daha yoksullaşması, kamusal alanın tasfiyesi ve kamu hizmetlerinin verilmemesi ya da hizmetlerin kısıtlı bütçelerle verilmesi demek olduğuna dikkat çekti. Devletin, Ortadoğu'da ve Türkiye'de yürüttüğü savaş politikalarının emekçilerin daha da yoksullaşmasını beraberinde getirmekte olduğunu vurguladı. Asgari ücretin 1300 TL yapılmasının, sermayeye aktarılacak kaynakları gizlemeye çalışmanın adı olduğunu ifade etti.

Zulüm sınır tanımıyor

Sermaye devleti Kürdistan'da katlettiklerinin cenazelerine dahi tahammül edemiyor. Bu tahammülsüzlük cenazelerin verilmemesi, sokak ortasında bekletilmesi, cenazelere işkence yapılması ve cenaze törenlerine saldırılar olarak yansıyor. Adli Tıp Kurumu'ndan cenazelerin alınmasıyla ilgili olarak yapılan yeni kanun düzenlemesiyle birlikte, bu saldırganlık "yasal" kılıfa sokulmuş oldu. Bu son düzenleme ile birlikte devlet terörünün hiçbir insani değer taşımadığı bir kez daha açığa çıktı.

Adli Tıp Kurumu Kanunu Uygulama Yönetmeliği'ndeki değişikliklerle birlikte; kamu düzeninin bozulabileceği, toplumsal olaylar meydana gelebileceği ya da "suç işlenebileceğinin" değerlendirilmesi halinde, cenazeler defnedilmek üzere mülki idare amirliğine teslim edilecek.

Aynı yönetmeliğe, "Kimliği tespit edilmiş olmasına rağmen ailesi veya yakınlarıncı 3 gün içinde alınmayan cenazelerin defnedilmek üzere belediye veya mülki idare amirliğine teslim edilir" hükmü de getirildi. Yönetmeliğe göre gömülmek üzere ailesine veya yakınlarına ya da belediyeye teslim edilen cenazeler, 24 saat içinde toprağa defnedilecek. Zorunlu hallerde mülki amir süreyi uzatabilecek. Süresi içinde defnedilmeyen cenazeler, mülki amirinin kararıyla gömülebilecek. Kimsesiz cenazeler ise 15 gün içinde teslim alınmadığında mülki idare amirliği

tarafından defnedilecek.

Sömürgeci devlet Kürt halkının ülkesini talan etme, Erdoğan'ın deyimiyle "kadın da olsa, çocuk da olsa" katletme hakkını kendinde görürken, şimdi öldürdüklerinin cenazelerine hiçbir ahlaki değere sığmayacak bir işkence yapıyor. Devletin keskin nişancıları tarafından sokak ortasında vurularak yaralananların, buna yaşlı insanlar ve çocuklar da dahil, ölmesi için hastanelere götürülmelerine izin verilmezken, yakınlarının gözleri

önünde ölmeleri beklenirken, devlete bu işkence de kafi gelmedi.

İnkarcı ve imhacı devlet, katliamcı geleneğine 2000'li yılların ilk çeyreğini de eklemiş bulunuyor. Bunu yaparken önkemileri aratmayacak bir şekilde hiçbir ahlaki ve insani değer tanımadığını ilan ediyor. Öldürüyor ve öldürdüklerinin cansız bedenlerini yerlerde sürüklemekle yetinmiyor. 'Ben öldürdüm istediğim gibi işkence yaparım, istediğim yere gömerim' diyor.

Tarihi boyunca türlü katliamlara uğramış olan Kürt halkı ise acılarıyla yoğrulmuş bilinçleriyle "hiç değilse ölümlerimize dokunmayın" diyor. Cenazelerini toprağa vermek için teslimiyeti şart koşanlara karşı onurlu bir duruş gösteriyor.

Zulmün sınır tanımadığı Kürdistan coğrafyasında, bir halkı teslim almak için hangi insanlık dışı yöntemler izlendiğine tanıklık eden tarih, kuşkusuz onurlu Kürt halkının hak ettiği haklı istemlerinin elde edildiğini de yazacaktır.

Kürt halkına yönelik kirli savaş sürüyor

HAVAN SALDIRISINDA 1 ÇOCUK YAŞAMINI YİTİRDİ

Şırnak'ın Cizre ilçesinin Kale Mahallesi'ndeki evlerine 17 Ocak günü havan topu isabet etmesi sonucu yaralanan 3 kişiden Hayrettin Şınık (10) isimli çocuk yaşamını yitirdi.

Bombalama sonrası olay yerine gelen belediyeye ait ambulansla hastaneye kaldırılan Şınık'ın yolda yaşamını yitirdiği öğrenildi. Diğer 2 yaralının ise durumunun ağır olduğu belirtildi.

AİHM'İN HAKKINDA TEDBİR KARARI VERDİĞİ PAKSOY YAŞAMINI YİTİRDİ

Cizre'de 18 Ocak günü hastaneye getirilen cenazenin devlet güçlerince vurularak yaralanan ve hastaneye kal-

dırılması 4 gün boyunca engellenen 16 yaşındaki Hüseyin Paksoy'a ait olduğu netleşti.

Sağlık Bakanlığı'na bağlı ambulansların mahalleye girişlerine polisler tarafından izin verilmeyince, Cizre Belediyesi'ne ait ambulans Paksoy'u almak için yaralandıktan 2 gün sonra 16 Ocak'ta Nur Mahallesi'ne gidebilmişti. Ancak ambulansın mahalleye gittiği esnada yoğun saldırıların yapılması nedeniyle gerekli arama yapılmadan ambulans personeli geri çekilmek zorunda kalmıştı.

YARALILARI ALMAYA GİDENLERE ATEŞ AÇILDI, 2 KİŞİ KATLEDİLDİ

Devlet tarafından katledilerek mahalleden çıkarılması polis tarafından engellenen Serhat Altun, Ahmet Tunç ve

Mehmet Kaplan'ın cenazelerini ve saldırılarda yaralananları almak için 20 Ocak günü Cudi Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçildi.

Polis yürüyüşe saldırarak kitlenin üzerine ateş açarken İMC TV kameramanı Refik Tekin'in de aralarında bulunduğu en az 10 kişi yaralandı. 2 kişi katledildi. Cizre Belediye Meclis Üyesi Abdulhamit Poçal, polisin açtığı ateş sonucun-

da vurularak Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırılmasına rağmen kurtarılamazken Selman Erdoğan ise mahalledeki cenazeleri taşıdığı sırada zırhlı araçtan açılan ateş sonucu ağır yaralandı. Ambulansla hastaneye götürüldüğü sırada polis tarafından engellenerek ağır yaralı olmasına rağmen Murat Akançay Polis Karakolu'nda işkence görmüştü. Uzun süre karakolda bekletilen ve kan kaybı yaşayan Erdoğan, hastanedeki tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız ve Cizre Belediye Eşbaşkanı Kadir Konur'un da aralarında bulunduğu bir kitlenin sığındığı ev, tank atışları ve kurşunlarla hedef alındı. Sarıyıldız, "Cizre'de şu anda tam bir vahşet yaşanıyor" dedi.

Avukat Nuray Özdoğan, yaralıların alınması için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) başvurarak tedbir kararı almasına rağmen devletin tutumunda bir değişiklik olmadı.

Fiili sıkıyönetim!

Şu anda adı konulmasa da sıkıyönetim yasaları işletiliyor. İktidar partisi, yüzyüze kaldığı sorunları, kendisinin ve sermayenin çıkarları doğrultusunda, baskı ve şiddet araçlarını daha yoğun kullanarak çözmeye çalışıyor. Süreklileştirdiği gerilim politikalarının ürettiği tepkileri kontrol altına alma, toplumun tüm kesimlerini kendisine biat ettirme amacı güdüyor.

Sınırlı demokratik hak ve özgürlüklerin dahi gaspedilmeye çalışıldığı, buna karşı büyüyen tepkilerin baskı ve zor aygıtları ile bastırıldığı, “düşük yoğunluklu demokrasi” ülkelerinin başlıca ülkelerinden biri Türkiye. Topluma göz açtırmamak için baskı, korku ve önyargıların körüklendiği, emekçilerin yoksullukla terbiye edildiği, manipülasyon ve cehalete oynayarak yol almaya çalışan bir rejim gerçeği ile yüzyüzeyiz. Tüm bunlarla sömürü düzeni idame ettiriliyor.

AKP devlet ve devlet dışındaki kurumları dizayn etme yolunda epeyce yol almış durumda. Sermayenin çıkarları doğrultusunda yapılması gerekenler bir hayata geçiriliyor. Son olarak kendisine bağlı “milli sendikalar” da gündeme getirildi. Dini ve milliyeti olmayan para AKP döneminde bu rolünü en etkin bir biçimde oynadı. Enerjisinin çoğunu parayı yönetmek üzerinden harcayan AKP, bu sayede elde ettiği gücü pekiştirme çabasında. Son dönem yaşanan gelişmeler bir kişinin diktatörlük istemesi ile açıklanamaz. Birbirine kirli işlerle bağlanmış bir sermaye güruhu, demagojiyi ve toplu-

Yükselebilecek bir toplumsal muhalefete karşı ise sıkıyönetim yasaları rafta bekletilmektedir. Faşist darbe anayasası ile yıllarca yol yürünmüştür. Bugün ise sindirme politikaları, grev yasakları, basına ve aydınlara saldırılar vb. sonuna kadar uygulanmaktadır. Sıra tam anlamı ile hükmetmektedir.

mun önyargılarını kullanarak, elde ettiği gücü korumaya çalışıyor.

Sömürünün dizginsiz ve kurlsız olduğu bir ülkede, etrafı kan gölüne dönen bir coğrafyada, kurulu düzeni ayakta tutmak için en kirli yöntemler hayata geçirilmekte ve daha şiddetli saldırıların hazırlıkları yapılmaktadır. Artan sokağa çıkma yasakları, katliamlar, tutuklamalar, keyfi faşist yasal düzenlemeler, yasal ola-

mayan uygulamalar sıradanlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Tüm bunlara karşı yükselebilecek bir toplumsal muhalefete karşı ise sıkıyönetim yasaları rafta bekletilmektedir. Faşist darbe anayasası ile yıllarca yol yürünmüştür. Bugün ise sindirme politikaları, grev yasakları, basına ve aydınlara saldırılar vb. sonuna kadar uygulanmaktadır. Sıra tam anlamı ile hükmetmektedir.

Çünkü, ayyuka çıkmış kirli yöntemlerle ayakta kalmanın zor olduğunu kendisi de çok iyi bilmekte, toplumsal istemlerin arttığını görmekte, buna karşı önlemler almaktadır. Bugün uygulanan kendine özgü bir sıkıyönetimdir. Buna karşı mücadele yükseltilemediğinde, gelecekte bunun çok daha koyusu uygulanacaktır.

E. GÜVEN

Hakkari ve Şırnak il merkezleri taşınıyor

Türk sermaye devleti Kürt illerindeki ablukasını uzun vadeli bir kuşatmaya dönüştürmeye çalışıyor. “Hakkari ve Şırnak merkezlerinin taşınması” adı altında alınan karar doğrultusunda yeni merkezler sırasıyla Yüksekova ve Cizre olacak.

Devletin yapmış olduğu güvenlik zirvelerinde alınan bu kararın, Kürt halkının daha örgütlü olduğu ilçelerdeki emekçiler üzerindeki baskıları arttırmak amacıyla alındığı belirtildi. Bu ilçelerin şu anki merkezlere uzaklığı nedeniyle devlet terörünün hayata geçirilmesinde koordinasyon zafiyeti yaşandığı; il merkezlerinin taşınmasıyla birlikte, Kürt halkı üzerindeki ablukanın daha da ağırlaşmasının hedeflendiği kaydedildi. Öte yandan uzun vadede Kürt halkını düzene adapte etmek için alınan bu kararda; havaalanlarının bu ilçelerde olması, sı-

nırlardaki denetimin artırılması, yerleşim yerlerinin düz olması nedeniyle büyümeye ve gelişmeye daha uygun olması gibi gerekçelerin de etkisi olduğu öne sürüldü.

İl merkezlerinin taşınması doğrultusunda, valilik, polis, jandarma ve adliye binalarının yanı sıra, bakanlıkların tüm il teşkilatlarının bu ilçelere taşınacağı; böylece 15 kurumun ve bu kurumlarda görevli 500’den fazla kişinin de yerinin değişeceği ileri sürüldü.

Devlet “terörle mücadele” adı altında kirli savaşı tırmandırırken, il merkezlerinin taşınmasıyla birlikte bütün bakanlıkların; Kürt halkını asimile etme hedefiyle hazırlanmış, uzun bir sürece yayılan yeni uygulamalarını hayata geçirmeyi planladığı belirtildi. Asimilasyon politikalarının koordinasyonundan da Kurtulmuş’un sorumlu olacağı bildirildi.

Onurlu direniş güçleniyor

'Barış için Akademisyenler İnişiyatifi' tarafından yapılan "Bu ülkenin akademisyen ve araştırmacıları olarak bu suça ortak olmayacağız!" başlıklı açıklama, kaçak sarayda adeta infial yarattı. Açıklamaya imza atarak "kirli savaşa hayır" diyen 1128 akademisyene hışımla saldıran sarayın gözü dönmüş tiranı, linç kampanyası başlattı. Kaçak saraydan emri alan tetikçi/yandaş/yalaka takımından müteşekkil "bindirilmiş kıtalar" anında dört koldan saldırıya geçtiler.

Suç dosyaları üzerinde yükselen saltanatlarını tahkim edebilmek için toplumu "biat etmiş sürü" derekesine düşürmek isteyen Ortaçağ artığı zihniyet, farklı sesleri duymak bile istemiyor. Devlete hakim olan bu ilkel zihniyetin önde gelen temsilcileri, Kürt halkına karşı işledikleri ağır suçların, "sayıları az, sesleri yüksek çıkan" aydın/akademisyenler tarafından ifşa edilmesiyle iyice zıvanadan çıktılar. Gazeteci kılıklılı, vampir mafya babaları, cüppeli yandaşları, köhne YÖK'ün şefleri, kukla hükümetin başı ile bakanları aynı anda zehirlerini akıtmaya başladılar. Üç aylık bebekleri bile soğukkanlılıkla katleden dinci iktidar, kirli savaşın sona ermesini talep edenlere etmedik hakaret, savrulmadık tehdit bırakmadı.

SUÇÜSTÜ YAKALANMA TELAŞI

Linç kampanyasının bizzat saray tiranı komutasında sürdürülmesi, Kürt halkı şahsında insanlığa karşı işledikleri ağır suçların ortaya serilmesinden duydukları korkuyu gözler önüne seriyor. İbretle izlenen saldırganlık histerisi, suçüstü yakalanma ruh halinin dışı vurumudur. Eğer açıklamada dile getirilen akıl almaz suçlar işlenmemiş olsaydı, bu kadar telaşa gerek kalmazdı.

ORTAÇAĞ ARTIĞI ZİHNİYET AYDINLIKTAN KORKUYOR

İlkel zihniyetlerini topluma dayatmak için her yola başvuran, Diyanet İşleri Başkanlığı'nı "Fetva Kurumu" gibi kullanan kaçak sarayın tiranıyla müritleri, zorbalığa biat etmeyi reddeden aydın/akademisyenleri cahillikle suçluyor. "Çatlak ses" çıkarıcıları zulmün kamçısıyla susturmaya çalışan bu iktidar, buna rağmen kirli savaşa hayır diyebilen bilinçten korktuğunu temelsiz suçlamaları, ölçüsüz saldırganlığıyla kanıtlamıştır. Babaları kızlarını taciz etmeye özendirecek derecede ilkel/vahşi zihniyetin temsilcilerinin aydın/akademisyenleri cahillikle suçlamaları ancak histeriye dönüşmüş bir korkuyla izah edilebilir.

NEO-FAŞİST TAKTİK

ABD emperyalizminin Afganistan işgaliyle başlayan yeni saldırı dalgasına komuta eden dönemin başkanı oğul Bush, "ya bizden yanasınız ya teröristlerden" ikilemini dayatmıştı. Bu dayatma, başında Bush'un bulunduğu neo-con diye adlandırılan neo-faşist çetenin "doktrinini" idi. Afganistan, Irak işgalleri başta olmak üzere bir çok alanda neo-conlarla suç ortaklığı yapan AKP iktidarı, Washington'daki efendilerinin neo-faşist taktiklerini uygulamaya çalışıyor. Tetikçi medya ordusu başta olmak üzere "bindirilmiş kıtaları"ni seferber eden tiran, "ya kirli savaşa destek vereceksiniz, ya teröristsiniz/hainsiniz" ikilemini dayatmaya çalışıyor. Histerik ruh halleri, bu iğrenç ikileme biat etmeyenlerin seslerini yükseltmelerinin yarattığı kaygıların da dışı vurumudur.

VAMPIRLER DE İŞ BAŞINDA

"Savaş dursun, barış gelsin, bebekler ölmesin..." taleplerini dile getiren aydın/akademisyenlere kin kusan tiranla müritleri, vampir mafya babası bozuntusu Sedat Peker'in mide bulandırıcı açıklamalarına tek laf edemiyorlar. Aydın/akademisyenleri tehdit eden, "kanlarıyla duş alacağız" diye vaaz veren bu vampir, iktidarın sözcüsü havalarında açıklama yapıyor. Hal böyleyken ne kaçak saraydan ne kukla hükümetten tepki gelmesi, vampirle tiran arasındaki işbirliğini deşifre etti. Hatırlatalım ki, aynı vampir, Ankara Katliamı'nın hemen öncesinde "oluk, oluk kan akacak" diye açıklama yapmıştı...

ONURLU DİRENİŞ BÜYÜYÖR

MHP'li faşistlerin, cüppeli uşakların, YÖK başındaki yandaş takımının, Yeni Şafak şefi İbrahim Karagül başta olmak üzere medyadaki tetikçi sürüsünün ve nihayet ev baskınlarıyla kolluk kuvvetlerinin yürüttüğü topyekün saldırıya rağmen geri adım atılmaması, 'Barış için Akademisyenler'in onurlu direnişini sürdürme kararlılığını göstermiştir. Bu onurlu duruş sayesinde açıklamaya atılan imzalar 2 bini aşmıştır. Sürek avı ve tehditlere rağmen kirli savaşa hayır diyen sesler artmaya devam ediyor. Akademisyenlerin yanısıra gazeteciler, yazarlar, sanatçılar, hukukçular da kirli savaşa hayır demeye başladılar. Bekleneceği üzere bu onurlu duruş, tiranla tetikçilerini iyice zıvanadan çıkardı. Maskeleri bir kenara atıp faşist suratlarını tüm çirkinliğiyle sergiliyorlar.

Dinci-faşist zorbalığa karşı başlatılan bu onurlu direniş desteklemek, güçlendirmek, yaymak büyük bir önem taşıyor.

Akademisyenlere gözaltı ve linç kampanyası

Barış için Akademisyenler İnişiyatifi'nin "Bu suça ortak olmayacağız" başlığıyla 11 Ocak'ta yayınladığı bildiriye imzacı olan eğitim emekçilerine yönelik topyekün bir saldırı ve linç kampanyası başlatıldı.

Erdoğan ve YÖK'ün "gereği yapılabacak" talimatıyla başlatılan saldırılarda 109 akademisyene üniversiteler soruşturma açtı, 15 akademisyen görevinden uzaklaştırıldı, 36 akademisyen gözaltına alındı, 2 akademisyene yurtdışına çıkış yasağı getirildi.

Saldırıya karşı birçok kentte dayanışma eylemleri gerçekleştirilirken imzacıların sayısı da 2 bin 200'ü aştı.

GÖZALTI VE GÖREVDEN UZAKLAŞTIRMA

Prof. Dr. Bülent Tanju hakkında "halkı kin ve düşmanlığa teşvik etmek" ve "devletin kurumlarını alenen aşağılamak" gerekçesiyle soruşturma açıldı. Kayseri'deki Abdullah Gül Üniversitesi Rektörlüğü Tanju'nun okuldaki mimarlık bölümünden istifasını istedi.

Bartın Üniversitesi'nde de benzer adımlar atılarak, bildiriye imzası bulunan Bartın Üniversitesi Antropoloji Bölümü Başkan Yrd. Doç. Dr. Hülya Doğan hakkında da savcılık soruşturma başlatırken üniversite yönetimi ise Doğan'ın görevden alındığını açıkladı.

Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü üniversiteden bildiriye imza atan eğitim emekçileriyle ilgili "teröre karşı mücadeleyi kınayan bildiriye ilgili işlemler başlatılmıştır" açıklamasında bulundu. Emekçilere yönelik saldırıya hayata geçirmeye başlayan üniversiteler arasında Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi de yer aldı.

Düzce Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Latife Akyüz de bildiriye imza attığı gerekçesiyle görevinden uzaklaştırılırken hakkında savcılık soruşturması başlatıldı.

Bildiriye imza atan Kocaeli Üniversitesi'nde görevli akademisyenler hakkında da üniversite yönetimi soruşturma başlatırken 15 Ocak'ta ise 19 akademisyen gözaltına alındı.

Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde görevli 3 akademisyen ise 15 Ocak sabahı evleri basılarak gözaltına alındı.

İstanbul Arel Üniversitesi Rektörlüğü ise haklarında başlatılan soruşturmayı gerekçe göstererek 5 akademisyeni görevden uzaklaştırdı.

Soruşturmaların ve linç kampanyalarının hedefinde işçi ve emekçiler var

Kürt halkını teslim alma amacıyla tüm güç ve olanaklarını kirli savaşa seferber eden sermaye devleti, halkın direnişine çarptıkça saldırganlaşıyor. Bir yandan Kürdistan coğrafyasında katliamlara başvururken, öte yandan da bu kirli savaşa karşı sesini yükselten emekçileri baskı ve şiddet politikaları ile sindirmeye çalışıyor. AKP'nin hedefinde yalnızca savaşa karşı sesini çıkaranlar değil, şu veya bu biçimde karşısında söz söyleyen tüm toplumsal kesimler yer alıyor. Sermaye devleti tüm bir toplumsal muhalefeti baskılamak isterken, öte yandan da dinsel gericiğin ve milliyetçiliğin etki alanını büyütürken işçi ve emekçileri kutuplaştırmaya ve yedeklemeye çalışıyor. AKP tüm devlet kurumlarını ve burjuva basını savaş konseptine uygun olarak şekillendiriyor ve yönetiyor. Diyanet tarafından yayınlanan gerici fetvalar, Alevilere dönük saldırgan söylemler, gazetecilere dönük gözaltı ve tutuklamalar, ODTÜ'ye dönük mescit provokasyonu, 29 Aralık grevine katılan eğitim emekçilerinin MEB tarafından fişlenmesi, Ayşe öğretmene ve Barış İçin Akademisyenler İnişiyatı tarafından yayınlanan bildiriye imza atan akademisyenlere dönük linç kampanyaları vb. ile sermaye düzeni kirli savaşı tüm ülke geneline yayıyor. AKP iktidarı, işçi ve emekçileri kirli savaşın parçası haline getirmeye ve devlet terörünü toplum düzeyinde meşrulaştırmaya çalışırken, yarattığı kutuplaşmalar ve korku atmosferi içerisinde işçi sınıfı ve emekçilerin kazanımlarına dönük saldırılarına da hız veriyor.

KAMU EMEKÇİLERİ ÖNCÜLERİNE, HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNE SAHİP ÇIKMALIDIR

Burjuvazi ve onun düzeni, kirli savaşın ağır yükünü emekçilere ödetmek ve iktisadi alanda yaşadığı tıkanmayı işçi sınıfının kazanımlarını ortadan kaldırarak aşmak istiyor. İşçilerin kıdem tazminatı hedefe konurken, kamu hizmetlerinin sermayeye açılması ve kamu emekçilerinin iş güvencesinin kaldırılması vb. saldırılar peşi peşine gündeme geliyor. Gelişmeler sermaye iktidarının, bu hedeflere kolayından ulaşabilmek için, emekçilerin öncü-ilerici kesimlerine dönük saldırganlığını arttıracaklarını gösteriyor. 29 Aralık grevi sonrasında Milli Eğitim Bakanlığı'nın greve katılan eğitim emekçilerini fişlemesi, akademisyenlere yönelik linç kampanyaları önümüzdeki dönemde ön-

cü-ilerici işçi ve emekçilerin yeni saldırılarla karşı karşıya kalabileceğinin işaretleri durumundadır.

Bu saldırıların kamu emekçilerine yönelik olarak da artarak devam edeceğinden şüphe duymamak gerekir. Sermaye düzeni, kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırırken, kamu kurumlarını da piyasaya açarak sermayenin sofrasına sunma niyetindedir. Sermaye iktidarı, kamuda örgütlü işbirlikçi sendikalarının bulunmasına ve KESK'in örgütsüzlük tablosuna rağmen riskleri en aza indirmek isteyecektir. Bunun için de kamu emekçilerinin öncü kesimleri ile emekçiler arasındaki bağların tümüyle ortadan kaldırılmasına, öncü-ilerici kamu emekçilerini emekçilerden yalıtıma yönelecektir. Bir kez daha elindeki en önemli silah ise "terör" söylemi olacak, savaşa ve sosyal yıkıma karşı ses çıkaran tüm ilerici kesimler bu söylemler eşliğinde hedef tahtasına konacaktır. Bunu başardığı ölçüde de kamu emekçi-

lerini örgütsüz ve öncüsüz bırakacak ve saldırı programlarının hayata geçirilmesi bir o kadar kolaylaşacaktır.

Kamu emekçileri, iş güvencesinin kaldırılmasına karşı mücadeleyi yükseltirken sermaye devletinin hedefine aldığı ilerici-öncü kamu emekçilerine sahip çıkmalı, bunu, hak ve özgürlüklerine sahip çıkmanın en önemli ayaklarından biri olarak görmelidir. Öncü kamu emekçileri ise kirli savaşın gerisindeki amaçları ve savaşa karşı mücadelenin kamu emekçilerinin geleceği ile bağını kamu emekçilerine anlatmalı, öte yandan da kamunun tasfiyesine dönük saldırı dalgası karşısında kamu emekçilerini harekete geçirecek bir mücadele programının oluşturulması için harekete geçmelidir. Öncü-ilerici kamu emekçilerine yönelecek saldırıların önüne ancak kamu emekçilerinin mücadeleye çekilmesi ile geçilebileceği görülmelidir.

SOSYALİST KAMU EMEKÇİLERİ

Akademisyenler yalnız bırakılmadı

Saldırıların hedefi olan akademisyenlerle dayanışmak için açıklamalar yapılırken çok sayıda kentte ise eylemler gerçekleştirildi.

YENİ KAMPANYA VE DESTEK AÇIKLAMALARI

Hedefteki akademisyenlerle dayanışmak için gazeteci, milletvekili ve akademisyenler tarafından yeni bir kampanya başlatıldı. "Akademisyenler susturulamaz" başlığıyla bir metin imzaya açıldı.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) de, 13 Ocak'ta bir açıklama yayınlayarak Kürt halkına yönelik devlet terörünü kınayan bildiriye imzalayan akademisyenlere sahip çıktı. Dayanışma ifadelerinin kullanıldığı açıklamada, devlet terörü teşhir edildi.

Ayrıca 200'ü aşkın gazetecinin imzasıyla bir bildiri yayınlandı.

DAYANIŞMA EYLEMLERİ

KESK Bursa Şubeler Platformu'nun çağrısıyla 15 Ocak'ta Heykel Meydanı'nda eylem gerçekleştirildi. "Akademisyenleri yalnız bırakmayacak, tehditlerinize boyun eğmeyeceğiz!" pankartının açıldığı eyleme Uludağ Üniversitesi öğrencileri de katıldı.

Kocaeli Emek ve Demokrasi Platformu da 15 Ocak'ta kent merkezinde gerçekleştirdiği basın açıklamasında devletin kurumlarının ve mafya bозuntularının tehditlerine karşı akademisyenlerin yanında olmak gerektiğini vurguladı. Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) öğrencileri, KOÜ İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi önünde düzenledikleri basın açıklaması ile duruma tepki gösterdi.

Akşam saatlerinde ise gözaltına alınan akademisyenlerin götürüldüğü Kocaeli Adliyesi önünde açıklama yapanlar polis saldırısına uğradı, 4 kişi gözaltına alındı.

Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla 16 Ocak'ta İnsan Hakları Anıtı önünde gerçekleştirilen eylemde Kürdistan'daki kirli savaş teşhir edilerek akademisyenlerin hedef alınmasına tepki gösterildi.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu, akademisyenlere yönelik baskıları 16 Ocak'ta Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yaparak protesto etti.

KESK, DİSK, TMMOB ve İzmir Barosu Çağdaş Avukatlar Grubu da 19 Ocak'ta **İzmir** Adliyesi önünde yaptıkları eylemle akademisyenlere yönelik soruşturmaları protesto etti.

“Kirli savaşları bitirecek yegane güç emeğin kavgasıdır”

Bu kirli savaşın içinde, Diyarbakır'da öldürülen masum bir çocuk bedeni üzerinden savaş kışkırtıcılığı yapılmasını istiyorum. Sosyal medya kan tacirliği yapıyor. En kötüsü de, biz işçilerin birliğini bölüyor, zedeliyorlar. Emeğin kavgasının önüne geçmeye çalışıyorlar. Sosyal medyaya bakmak, haberleri seyretmek istemiyorum artık. Ama biliyorum, alternatif olarak gerçek haberler de sosyal medyaya düşüyor. Nerde işçi direnişi var, nerde haksız yere işten çıkarmalar var. İlk sosyal medyaya düşüyor. Ama bunlara bakarken en çok üzüldüğüm şey bu ülkede kan tacirliği yaptırılıyor. Ve biz işçiler de bu tutuma ortak edilmeye çalışıyoruz. Bize zorla ya siyah olacaksın yada beyaz olacaksın diye dayatıyorlar. Ama biz işçiler diyoruz ki, beyaz da siyah da yan yana yaşayabilir. Ve diyorum ki, bu coğrafyadaki işçiler olarak keşke bu yorumları 12 yaşında vücudunda 13 kurşun bulunmuş Uğur Kaymaz için de yapabilsaydık. Keşke koyunlarını otlatırken havan topuyla paramparça olan Ceylan'ı da görebilselerdik. Ya da akşam fırına çalışmaya giderken 16 yaşında iki genci keyfi vuruları görebilselerdik.

Ondan ötesi ne biliyormusunuz? 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın eline silah yerleştirenleri görebilsaydık. Peki öldürdüğün düşmanını bir arabanın arkasına bağlayıp sürüklemek, yada çırılçıplak soyup meydana bırakmak hangi savaşın kuralıdır? Beyaz bayrakla yaralısını taşıyanları öldürmek yada yaralıya bakan bir sağlık emekçisini öldürmek hangi savaş ahlakına sığıyor? Ama sermaye medyası bunları biz işçilerin birliğini pekiştirecek şelikde vermez, tam tersi bilerek ayrıştır-

Kardeşler, Kürt illerinde süren bu kirli savaşı yaratan da, bizleri madenlerde öldüren de aynı düzendir. Bu gidişe son vercek olan da işçilerin birliği halkların kardeşliğidir.

racak şekilde veririr. Aynı medya değilmiydi Metal Fırtınası'na günlerce sessiz kalan.

Yani kardeşlerim, bu medya gerçekleri vermez verse de işine geldiği gibi verir. Bir küçücük beden kirli savaşın kurbanı oldu. Diyarbakır'da bir polis çocuğu keşke ölmeseydi, her ölen çocuk gibi yüreğimizi yakıyor. Peki size soruyorum, neden o medya işine gelen ölümlerin üzerinden böyle prim yapıyor? Daha iki hafta önce Miraç adlı 8 aylık çocuk polis tarafından

vuruldu, dedesi çocuğunu almak istedi onu da vurdular. Annesi gitti yanına, onuda vurdular. Peki Taybet anayı bildiniz mi? 7 gün boyunca cesedinin alınmasına izin verilmedi. Yaralı halde iki gün boyunca hala can çekiştiğini oğlu evinin penceresinden izliyor. Kardeşlerim ortada kirli bir savaş var.

Devlet “Kürdistan diye birşey olmaz” diyor ama Barzani'nin Kürdistan'ını kabul ediyor. Niye, çünkü ondan varil varil petrol alıyor. Yani devletin Kürt ille-

rinde yaptığı “vatanın bölünmez bütünlüğünü korumak” değil, kendisine kalkan her eli kırmaktır. EGO'da işçiler direnişe geçer, polis ordadır. Grev çadırı açarsın devlet ordadır. Devlet gelir, sen umrunda dahi olmazsın. Ama sen hak arayınca devlet gelir ve “aman yasadışı bişey yapmayın” der. “Yaparsanız müdahale ederiz” der.

Soma'da, Kozlu'da dahası cumhuriyet tarihi boyunca toplam 5000 madenci plazalar uğruna öldü. Halen önlem yok. Demir çelikleri görüyoruz, gemi sökücüleri görüyoruz. Biz ne için mücadele veriyoruz?

Kardeşler, Kürt illerinde süren bu kirli savaşı yaratan da, bizleri madenlerde öldüren de aynı düzendir. Bu gidişe son vercek olan da işçilerin birliği halkların kardeşliğidir. Devletin sermayeyle içiçe emperyalizme uşaklık ederek Ortadoğu'nun kana bulamasına da ortak oluyor. Libya', Yemen'de, Irak'ta ve Suriye'de yaşanan katliamlar, bizi yöneten egemenlerin içinde olduğu katliamlardır. Libya'ya NATO girdiğinde 2 günde 25 bin sivil öldürüldü ve medya bunu teröristler diye gösterdi. Neden, çünkü biz NATO üyesiyiz. Bu kirli ilişkiler içinde bu pervasızlıklarını bozacak olan da ezilen halkların ve işçilerin birliğidir. Olayları daha geniş görmeliyiz; kirli savaşları bitirecek yegane güç, emeğin kavgasıdır. İnanın bu gerçeklik sermaye iktidarının, ABD ve diğer emperyalistler ve onlara uşaklık eden bütün Arap ülkelerinin tek korkusudur. Bu nedenle işçiler olarak şimdi daha çok kenetlenmeliyiz.

İZMİR'DEN METAL İŞÇİSİ

Kirli savaşlara karşı mücadeleye!

Günümüzde, hem ülkenin içinde hem de yanı başımızda yaşanan savaşlar en acı şekilde can yakmaya devam ediyor. Savaşın kirli yüzü yaşadığımız coğrafyanın neresinde olursak olalım biz kadınlara ve çocuklarımıza en ağır sonuçlar yaratırken, faturası tüm işçi ve emekçilere kesilmektedir.

Baktığımız zaman, ezilmeyi ve sömürüyü biz emekçiler yaşıyoruz. Emperyalist savaşlar sömürü düzeninin en kanlı boyutudur. Dünyanın her yerinde çıkan savaşlarda en çok mağdur olanlar kadın ve çocuklardır. Günümüzde de savaş

bölgelerinde, sofrasının başındaki kadınlar bile katledilmektedir. Taciz, tecavüz, köle pazarlarına sürülmek kadın ve çocukların en çok karşılaştığı sorunlar. Savaş yüzünden, kadını, çocuğu, yaşlısı, genci göç etmeyi, buralara gelmeyi bir kurtuluş olarak görüyor. Burada da bir sürü zorlukla karşı karşıya kalıyorlar. Buradan da kendilerince başka kurtuluş yerlerine gitmeye çalışıyorlar. Denizlerden geçerek Avrupa'ya varmaya çalışanların payına –hele ki bu mevsimde– ölüm düşüyor. Sonuç; kıyıya vuran çocuklar, denizlere gömülen kadınlar, hayalleri ile

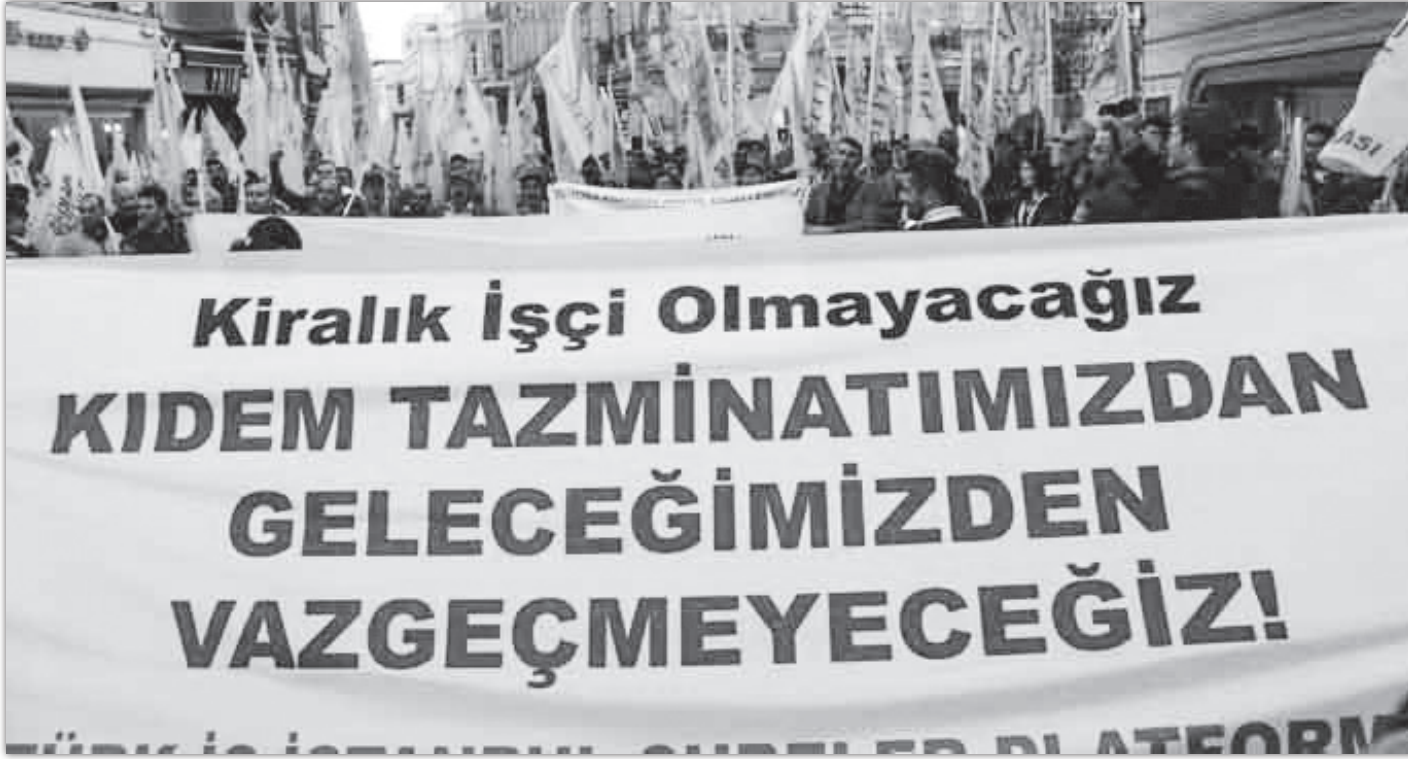
son nefeslerini veren gençler...

Bizler, kadınlar olarak bu savaşlara, katliamlara dur demek zorundayız. Savaşın sıcak bölgelerinde olmasak da, emperyalistlerin savaşı her yere yansıyor. Bugün çalıştığımız yerlerde emperyalist güçler bizleri savaşın bir başka yüzü ile karşı karşıya getiriyor. Yaşam hakkı için Türkiye'ye gelen insanlar, patronlar tarafından ucuzun da ucuzu işçi kitlesi olarak görülüyor. Yaşadıkları sıkıntılara rağmen sermaye güçleri bunların üzerinden de kar yapmaya çalışıyor. Aynı zamanda bu durumu işçileri bölme politikası olarak da kullanıyor. Kardeş halkları birbirine düşürmeye, düşmanlaştırmaya çalışıyor. Kendi çıkarları için bu kirli savaşın sonuçlarını da kendi lehine çeviriyor. Savaşın “uzağında” olanlarımızı medyası

ile de kandırmak için yaşananları çarpıtıyor veya başka gündemler yaratarak ilgimizi dağıtmaya çalışıyor.

Şunu çok iyi bilmemiz gerekiyor ki, bizlere düşen görev burada kadınıyla, genciyle, işçisiyle tüm emekçileriyle birlikte mücadele etmektir. Emperyalist güçler kendi çıkarları için bir araya gelebiliyorlarsa, biz emekçiler, çoğunluk biz isek, üreten biz isek, mücadele eden de birleşen de biz olmalıyız. Hangi ulustan, milliyetten, dinden, ırktan olursak olalım, bu ülkede yaşamaya hangi gün başlamış olursak olalım, hepimizi sömürüye ve sermayeye karşı bir olmalıyız. Bu kirli savaşı yaratanların karşısına bizler örgütlü mücadelemizle çıkmalıyız, ancak bu şekilde başarabiliriz.

ÇAYIROVA'DAN BİR KADIN İŞÇİ

Hedefte “kıdem” var!

Yıllardır işçi sınıfında biriken tepkiler ve ardı ardına yaşanan seçim süreçleri nedeni ile bu sinsi planı bir türlü devreye sokamayan AKP hükümeti, önümüzdeki dört yıl boyunca seçim olmayacağına güvenerek bu kez gündeme getirdiği saldırı paketleri konusunda daha kararlı davranacaktır.

Asgari ücrette sergilenen orta oyununun ardından sermaye sınıfı işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasp etmek için kolları sıvadı. Geçtiğimiz haftalarda önce “Çalışma Meclisi”ni, ardından ise “Üçlü Danışma Kurulu”nu toplayan AKP Hükümeti, böylece seçim öncesinde patronlara verdiği sözleri hayata geçirebilmek için harekete geçti.

Her iki toplantıdan çıkan sonuçlara bakıldığında, ortada işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırıdan başka bir şey görmek mümkün değil. Özellikle yıllardır hayata geçirilmeye çalışılan, ancak sürekli ertelenen kıdem tazminatı “reformu” başta olmak üzere bölgesel asgari ücret, özel istihdam büroları gibi saldırıların 2016 yılının ilk üç ayı içinde meclis gündemine getirilerek yasalaştırılması planlanıyor.

AKP hükümeti her fırsatta kıdem tazminatı ile ilgili düzenlemenin işçilerin çıkarlarını korumak adına gündeme getirildiğini iddia etse de, yasa değişikliğinin seçim sonrasına bırakılması bile gerçekte yapılmak istenen hakkında açık bir fikir veriyor.

Her iki toplantıdan sonra yapılan açıklamalarda halen kıdem tazminatında yapılması planlanan düzenlemenin ayrıntıları yer almıyor. Ancak iktidara geldiği günden beri kıdem tazminatı gündemini sürekli sıcak tutan AKP Hükümetinin geçmiş tasarılarına, 2003 yılın-

da hayata geçirilen 4857 sayılı “modern kölelik” yasasındaki ilgili maddelere ve sermayenin bu açıdan ortaya koyduğu taleplere bakıldığında, yapılmak istenen değişiklikler de ortaya çıkıyor.

AKP hükümeti hortumlaya hortumlaya bitiremediği devletin kasasını besleyebilmek için “fon” uygulamasını öne çıkartırken, sermayenin temel talebini ise halen bir yıla karşılık 30 günlük ücret tutarında hesaplanan kıdem tazminatının bir yıla karşılık 12 veya 15 güne düşürülmesi oluşturuyor.

Çalışanların %86’lık kesiminin kıdem tazminatı alamadığı söylemi arkasına gizlenen sinsi planda, devletin kaynak açığını kapatacak ve ihtiyaç halinde sermayeye “teşvik” adı altında peşkeş çekilecek bir havuz yaratılmak isteniyor.

Ekmek, elektrik ve doğalgaz başta olmak üzere temel tüketim maddelerine gelen zamlarla, sözde asgari ücret zammı daha ele geçmeden eridi. Böylece “devlet teşviği” ile yapılan zam emekçilerin sırtına yıkılırken, kıdem tazminatında yapılmak istenen düzenleme ile de patronların sırtındaki “yükü” önce hafifletmek, ardından ise bütünüyle ortadan kaldırmak hedefleniyor.

“Ulusal İstihdam Stratejisi” belgesi içinde kıdem tazminatına ilişkin düzenleme planlarında orta vadede kıdem tazminatı miktarının OECD ülkeleri seviyesine indirilmesi planlanıyor ki, bu da bir

yıllık çalışmaya karşılık yaklaşık olarak 8 günlük ücret ödenmesi anlamına geliyor.

Yani, “bu yasayla tüm çalışanlar kıdem tazminatı alabilecek” masalıyla emekçilere yutturulmaya çalışılan bu sinsi plan ile, kazanılmış bir ekonomik hak olan ve aynı zamanda “iş güvencesi” anlamına da gelen kıdem tazminatının bütünü ile yok edilmesi hedefleniyor.

Yıllardır işçi sınıfında biriken tepkiler ve ardı ardına yaşanan seçim süreçleri nedeni ile bu sinsi planı bir türlü devreye sokamayan AKP hükümeti, önümüzdeki dört yıl boyunca seçim olmayacağına güvenerek bu kez gündeme getirdiği saldırı paketleri konusunda daha kararlı davranacaktır.

Kaldı ki, etkileri her geçen gün daha fazla hissedilen ekonomik darboğaz karşısında, içine sürüklendiğimiz savaş ekonomisinin ihtiyaçları çerçevesinde ve her gün yeni “ceza”larla aşmaya çalıştıkları devletin sıcak para sıkıntısı koşullarında, sermaye düzenini ayakta tutabilmek için başka bir şansları da bulunmuyor.

Kısacası bu kez çok daha planlı bir şekilde başta kıdem tazminatı olmak üzere kazanılmış haklarımıza göz dikilmiş durumda. Bu da demek oluyor ki, Renault işçilerinin çıktığı kıvılcımla ve halen “ücret iyileştirmesi” temel gündemi ile devam eden sınıf savaşı önümüzdeki günlerde daha da sertleşerek büyümeye devam edecek.

Kapitalizm sağlığa zararlıdır

Türkiye, dünyanın en iyi ekonomisine sahip 17. ülkesi. Ekonominin bu kadar iyi olması ise, emperyalist kuruluşların ortaya koyduğu sömürü politikalarıyla uyumlu bir çizgi ve pratiği yakalamakla mümkün hale gelmektedir. IMF, Dünya Bankası, Dünya Sağlık Örgütü vb. emperyalist kuruluşlar, yüksek kar getirisi için işçi maliyetlerinin düşürülmesini, bunun için esnek çalışmanın yaygınlaştırılmasını, kıdem tazminatının fona devri uygulamasını, sağlığa özelleştirmeyi şart koşturmaktadır.

Yani, Türkiye’nin G20 gibi emperyalist tekellerin, şirketlerin dünya kaynaklarının nasıl bölüşüleceğine ve karların nasıl dengede tutulabileceğine dair planlamaların yapıldığı zirvelerde temsil edilmesi, kendi ülkesinde bunları ne kadar yapabildiğine, işçi maliyetlerini ne kadar düşürülebildiğine, esnek ve güvencesiz çalışmayı nasıl yaygınlaştırdığına, sağlığa vb. alanlarda ticarileşme adımlarını ne kadar attığına bağlıdır.

Bu adımlardan birisi de, milyonlarca işçiyi ilgilendiren asgari ücret zammının işsizlik fonu kaynaklarından karşılanmasına ve patronların ödeyeceği primlerin devlet tarafından ödenmesine yönelik düzenlemedir. Aslında “zam” dedikleri tam bir aldatmacadır. Ki asgari ücrete yapılan zam üzerinden yeni saldırıların zemini de döşenmekte, “Kıdem tazminatının gaspı” “Özel İstihdam Büroları’nın açılması” gibi patronların istedikleri “reformlar” hazırda bekletilmektedir.

Asgari ücrete yapılan zam, hali hazırda işçinin bir cebinden aldıklarını diğerine aktarma şeklinde yapılırken, işçinin cebinden kesintiler ise misliyle sürmektedir. Temel tüketim ihtiyaçlarına gününbirlik getirilen zamlar asgari ücrete yapılan zammı aşmışken, şimdi de Genel Sağlık Sigortası primlerine %30 oranında bir zam geldi. Sağlık hizmetlerinden yararlanmak isteyen, ancak çalışmayan ve isteğe bağlı olarak prim ödeyenler Şubat ayıyla beraber %30 daha fazla prim ödemek zorunda kalacaklar.

İşçi sınıfını vergilerle, temel tüketim ihtiyaçlarına yaptıkları zamlarla soyup soğana çevirenler, işçi sınıfı ve emekçileri de sağlık hakkından yoksun bırakmaktadır.

Devletin görmediği işsizler ordusu!

İşsizlik bu ülkenin en büyük sorunlarından birisi. En son yapılan araştırmalara göre resmi olan işsizlik sayısı 3 milyonun üzerinde. Ya resmi olmayan rakamlar! Ya sokakta gördüğümüz genç insan yığınları, ya kahvehanelerin doluluğu! İŞKUR'a başvurmayan işsizler ve evdeki kadınlar! Tüm bu gerçekler bize işsizlik oranının çok daha fazla olduğunu gösteriyor.

İşsizlik zor. Ülkemizde her şeyin ateş pahası olduğu, ev kiralalarının maaşımızın yarısından fazlası olduğu bu dönemde işsizlik daha da zor. Hele de iş ararken yaşadığımız maddi zorluklar. Zaten işsizsiniz, bir gelirin de yok, sistem öyle bir hale gelmiş ki, iş aramak bile ciddi bir bütçe istiyor. İş ararken ya gazeteden ya da internette yer alan ilanlardan faydalaniyoruz. Gerçek haber değeri olmayan, halkın gerçek sorunlarını yansıtmayan kalemlerini iktidara satan bu kâğıt paçavralarına para veriyorsunuz, sırf iş ilanlarına bakabilmek için. Gözünüze kestirdiğiniz ilanı telefonla arayıp bilgi almak istediğinizde size yarım yamalak bilgi veriliyor. Ücret asla telefonda söylenmiyor, "buraya görüşmeye gelmelisiniz" deniliyor. Belki de şartları telefonda öğrendiğinizde kabul etmeyeceğiniz bir iş için yol ücreti verip görüşmeye gidiyorsunuz. Sunulan şartlar sizi hayal kırıklığına uğrattıyor, eliniz boş dönüyorsunuz. Ya da "başvurunuzu aldık, size döneceğiz" deyip gönderiyorlar. Ya da aynı iş için birkaç kez görüşmeye gidiyorsunuz. İsmi ünlenmiş ve kurumsallaşmış firmalara iş görüşmesine gidiyorsunuz. Yapının görselliği sanki lüks bir otelin lobisinden içeri giriyormuş gibi hissetmenize neden oluyor, size sunulan düşük ücret ve kölece çalışma koşullarıyla "patron işçinin sırtından bu devasa binayı nasıl da dikmiş!" sözünü söyletiyor.

Belki fark etmişsinizdir, artık bazı toplu ulaşım araçlarında yolculara ücretsiz internet sunuluyor. İşsizlerin yol parası olmadığı için iş görüşmesine gidemediği bir ülkede otobüste ücretsiz internetin olması, zaten kitap ve gazete okuma oranının çok düşük olduğu bu toplumda okuma oranını daha da çok düşürüp, telefon bağımlılığını arttırmaktan başka bir

işe yaramıyor. Gerçek hizmet, ulaşımın ücretsiz bir hale getirilmesiyle sağlanır. Ulaşımın ücretli olması biz emekçiler için çok büyük sorun. Patronların düşük ücret verdiği yetmiyormuş gibi, yol ücreti vermediği için bazı işyerlerinde işe gidebilmek için cebimizden yol ücreti vermek zorunda kalıyoruz. Hastaneye gidebilmek için bile yol parasını düşünmek zorunda kalıyoruz.

Hadi diyelim ki, iyi kötü bir iş bulduk. İşe başlarken bizden istenen evraklar bile o kadar maliyetli ki, sağlık raporu adı altında biz işsizlerden meslek dallarına göre (ağır iş statüsü vs.) ücreti 40 TL ile 90 TL olan sağlık raporu isteniyor. İşte o anda insanın "işsizim ben ya işsizim!" diye bağırması geliyor. Yok fotoğrafı, yok ikametgâh belgesi, yok sabıka kaydı, hepsi bir sürü para. İş ararken harcadığın yol parasını da hesaba katarsak gerçekten de iş aramak bile o kadar maliyetli ki!

İŞKUR'UN YENİ MARİFETİ

İŞKUR işsizlik fonunda biriken paraları nereye harcayacağını şaşırıyor. İşsizler iş

arama esnasında böyle sıkıntılar yaşarken, çalıştığında her ay kendi maaşından kesilen işsizlik payı fonda birikiyor ve bu biriken paralar biz işçilere değil patronlara kullanılıyor. Nasıl mı? "İşbaşı Eğitim Programı" adı altında, firmalar İŞKUR'dan personel bulmasını istiyor. 6 ay boyunca sigortanız İŞKUR tarafından ödeniyor. 1300 TL olan asgari ücretin 1000 lirasını yine 6 ay boyunca İŞKUR size ödüyor. Patrona ise 6 ay boyunca işçiyi ucuza çalıştırmak düşüyor. Hatta yol parası falan da vermiyor. Üstelik 6 ayın sonunda yeniden işsiz kalma ihtimaliniz var. İşçinin işsizlik maaşı alabilmesi için son 2 yıl içinde 600 gün priminin olması ve işveren tarafından iş akdinin feshedilmesi gerekiyor. İşçiye gelince karşısına böyle engeller çıkaran devlet, işsizlik fonunda biriken işçilerin paralarını rahatlıkla patronlara sunabiliyor. Bizden kestiği ve fonda biriktirdiği parayı asıl sahiplerine, biz işçilere vermesi gerekiyor. Hatta iş arayanlara, iş arama ödeneği vermesi gerekiyor.

İŞ ARAYAN BİR İŞÇİ

İstihdam edilenlerin yüzde 20.4'ü tarım, yüzde 20'si sanayi, yüzde 7.6'sı inşaat ve yüzde 52'si hizmetler sektöründe yer aldı. Yıllık bazda, sanayi sektörünün payı 0.5 puan, tarım sektörünün payı 0.3 puan azaldı.

İşsizlik yüzde 10.5'e yükseldi

TÜİK verilerine göre, 15 ve daha yukarı yaştakilerde işsiz sayısı 2015 yılı Ekim döneminde geçen yılın aynı dönemine göre 104 bin kişi artarak 3 milyon 147 bin kişiye ve işsizlik oranı da yüzde 10.5'e çıktı.

Aynı dönemde; geçen yılın

aynı dönemine göre tarım dışı işsizlik 0.1 puanlık artış ile yüzde 12.6'ya yükseldi. Bu dönemde, 15-24 yaş grubunu içeren genç işsizlik oranı 0.4 puanlık azalış ile yüzde 19.3'e gerilerken, 15-64 yaş grubunda 0.1 puanlık artışla yüzde 10.7'ye çıktı.

Elimizi taşın altına koyma zamanı

Sermaye devletinin uşaklığını yapan AKP iktidarı, torba yasa kanunu ile işçi sınıfına karşı darbe hazırlığında.

AKP iktidarı emekçilerin elinde kalan son hakkı olan kıdem tazminatı ile birlikte; kiralık işçi büroları, esnek çalışma ve bölgesel asgari ücret uygulamalarını hayata geçirerek dikensiz gül bahçesi yaratmak istiyor.

Kıdem tazminatı bugün için işçi ve emekçilerin şah damarıdır. AKP iktidarı bugün bizlerin şah damarını kesmeyi planlıyor. Bizlere de iki seçenek düşüyor, ya bu saldırılara karşı sessiz kalarak haklarımızdan vaz geçeceğiz ya da elimizi taşın altına koyarak mücadele edeceğiz.

Zaman, bu saldırılar karşısında fabrikalardan doğru biz işçilerin sessiz ve cılız eylemliliklerle ya da kendi aramızda tekil tekil konuşarak çözüm üretme zamanı değil. Zaman daha kitlesel ve daha örgütlü bir şekilde yan yana gelme zamanıdır.

Zaman grev hakkını fiili meşru ve militan mücadele ile kazanan Kavel'i, 15-16 Haziranları, Paşabahçeleri, Mengenleri, Greifi ve Metal Fırtınası'nı yaratan işçilerin ruhunu kuşanma zamanıdır.

TUZLA DERİ OSB'DEN BİR İŞÇİ

"Küçük tepkileri büyük öfkelere çevirelim!"

İşçilere dayatılan sefalet ücretlerine karşı biriken öfke, başta metal fabrikaları olmak üzere birçok fabrikada tepkiye dönüşmüş durumda. İşçilere verilen sefalet ücretlerini yine birçok fabrikada maaşların geç yatırılması gibi uygulamalar tamamlarken, zaten varolan tepkiler daha da artıyor. Verilen tepkiler her fabrikada kendini farklı yöntemlerle dışa vuruyor.

İstanbul'un Esenyurt ilçesindeki bir gıda fabrikasında, ayın onunda yatması gereken maaşlar beş gün gecikince işçilerin tepkisi arttı. İnsan kaynaklarının tepkileri azaltmak için duyuru panosuna maaşların yatırıldığını belirten bir yazı asması sonucu, işçiler tepkilerini panoya asılan kâğıda yönetime yazılar yazarak gösterdiler. Uzun bir süredir kabullenmişlik içinde olan bu fabrikadaki işçilerde küçükte olsa tepkilerin verilmeye başlamış olması, işçi sınıfı içinde biriken mücadele potansiyelini gösteren bir örnek durumunda. Küçük tepkileri büyük öfkelere çevirmek için sınıf mücadelesini güçlendireceğiz.

ESENYURT'TAN BİR GIDA İŞÇİSİ

Çetinkaya işçisi: Direneceğiz!

Çetinkaya işçisi: İşçiler birbirine kenetlenmeli, güvenmeli. Güven verebilmeli. Güvenecekleri bir sendikada yer alabilmeli. Sendikal mücadelemiz kendimize güvenmemizi sağladı. Birlik olduktan sonra kimse sırtımızı yere getiremez.

Tekstil sektöründeki kuralsızlığın yaşadığı alanlardan biri olan nakış atölyelerinde çalışan işçiler bir bir direnişe geçiyor. Geçtiğimiz aylarda yaşanan Bayteks Nakış direnişinin ardından şimdi de Çetinkaya Nakış işçileri sendikalaşma mücadelesi veriyor. *Kızıl Bayrak* gazetesi olarak direnişçi işçilerle gerçekleştirdiğimiz röportajımızı sunuyoruz.

- Çalışma koşullarını anlatır mısınız?

Zahir: Gündüz ve gece olmak üzere iki vardiya şeklinde çalışıyoruz. Yani 12 saat çalışıyoruz. 1450 TL civarı ücretler alırken, sigorta primlerimiz asgari ücret üzerinden yatırılıyor. 30 yıl bile çalışmış olsan, yıllık olarak kullanabileceğimiz izin 15 gün ile sınırlıdır.

- Örgütlenme sürecinizi anlatır mısınız?

1 Haziran 2013'te gerçekleşen nakış işçilerinin eyleminde de işçi komitesinde olan biriydim. O günden bugüne nakış işçileri arasında mücadelemiz sürüyor. Çalıştığımız işyerinde yaşadığımız sorunlara karşı bir kaç arkadaşla bir araya geldik. Sendikal çalışmalara başladık. Deriteks'te örgütlenmeye başladık. İlk 2 temsilciyi patron seçti. Bu arkadaşları biz kabul etmedik. Kendi seçtiğimiz temsilciler de "Bize ihanet etmezsin", "Sen

yanlış yapmazsın," gibi cümlelerle müdür tarafından güzelce tehdit edildi. En son temsilciliği ben aldım. Benden sonra değişiklikler başladı. Patron tarafından şahsıma yönelik dikkate almayacağına dair cümleler sarfedildi. Ardından patronla yapılan toplantıda sendikaya üye olmamızın sebepleri soruldu. Sendikayı bırakmamız karşılığında taleplerimizin karşılanacağı söylendi. Ayrıca üretimi tek vardiya düşürebileceği, işçi atabileceği, özellikle bekarları ve sevmediği evli bir kaç arkadaşımızı da işten çıkartabileceği yönünde tehditlerde bulundu.

Daha sonra kendi aramızda yaptığımız toplantıda kararlar aldık. 1700 tl ücrete ek olarak AGİ, sigorta primlerinin aldığımız ücret üzerinden yatırılması ve 8 saatlik iş günü taleplerimiz oldu. Patronla toplantıya hazır olduğumuzu bildirdiğimizde ise, patron kendisinin hazır olacağı zaman toplantıya katılacağını söylemiş. Bu sırada sendika yetkisi için bir kişi eksikti. Bir arkadaşımızı da sendikaya razı ettikten sonra sendika yetkisini alabildik. Patron sendika yetkisini düşürmek için kağıt üzerinde bir kısım arkadaşı başka bir firmaya geçirdi. Hemen ardından iş çıkışı 10 işçinin atıldığını duyduk. Müdürün odasına çıktığımda, benimle çalışmak istemediklerini, yüzüme bakamadıklarını söylediler. Muhasebeden

paramı alıp terk etmemi söylediler. Ben de sendikal haklarımı kullanacağımı söyleyerek atölyenin kapısında beklemeye başladım. Arkadaşlarımı bilgilendirmeye başladım. Bütün işçi arkadaşlar bana hak verdi. Bu sırada patron, işçi arkadaşları toplayıp kendi kurduğu bilgisayarda zorla sendikadan istifalarını başlatmış. Vardiya biribirine düşürerek istifaları hızlandırmış, işçileri bana karşı kıskırtmış. Hesabıma 10 bin TL yatırdığını söylemesine rağmen yatırılan para 3,735 TL.

- Şu anda atölyede yaşananları aktarır mısınız?

Üretim devam ediyor. Örgütlenme mücadelemizin sonucunda 1650 TL ücret oldu. Primlerimiz alınan ücret üzerinden yatırılacak. Yıllık izinler konusunda 5 yıllık işçinin izin hakkı 21 güne çıkartıldı. 8 saat çalışma saati gerçekleşti.

- Son olarak işçi, emekçilere çağrınız nedir?

İşçiler birbirine kenetlenmeli, güvenmeli. Güven verebilmeli. Güvenecekleri bir sendikada yer alabilmeli. Sendikal mücadelemiz kendimize güvenmemizi sağladı. Birlik olduktan sonra kimse sırtımızı yere getiremez.

KIZIL BAYRAK / KÜÇÜKÇEKMECE

Ağır sömürü paketi meclise geliyor

Sermaye hükümeti, esnek çalışmayı yaygınlaştırmaya dönük ÖİB vb. adımların da içerisinde olduğu düzenlemeleri meclis gündemine taşıyor.

Türk sermaye devletinin yeni dönem "reformları" bir bir hayata geçiyor. Önce kaşıkla emekçileri kandırmaya çalışan sermaye sınıfları ve temsilcisi siyasi partiler, şimdi emekçilerden kepçeyle alacakları adımları atmanın eşliğinde.

Sermaye sözcülerinin sürekli olarak dile getirdikleri "esnek çalışmanın yaygınlaştırılması" adımları meclis gündemine taşıyor.

"İşçi kiralama" anlamına gelecek Özel İstihdam Büroları (ÖİB) ile "uzaktan çalışma" gibi uygulamaların ilk olarak gündeme geleceği belirtildi.

ÖİB: KÖLE İŞÇİ PAZARI

ÖİB ile birlikte sermayeye kolaylık yaratacak olan hükümet, patronların diledikleri gibi ve düşük ücretlerde "işçi kiralayabilmesi"nin önünü açacak. Böylece patronlar istedikleri zaman işçi alıp, istedikleri zaman işçi çıkarabilecek. Patronlar "ücret" karşılığında işçileri satın alırken, şimdi bu gerçek daha da gözler önüne serilmiş olacak. ÖİB'ler adeta "işçi pazarı" işlevini görecek. Patronlara sunulan bu kolaylık, ücretlerin görece olarak ucuzlamasının ve ücretli kölelik düzeninin daha da ağırlaşmasının yolunu düzleştirecek.

TAŞERONLUK YERİNE ÖİB

Türk sermaye devletinin seçim aldatmacasındaki temel gündemlerinden biri de taşeronluk sistemiydi. İşçi ve emekçilerin 'taşeron cumhuriyeti'ne tepkisinin büyümesi nedeniyle, bütün sermaye partileri öyle ya da böyle bu sorunu "çözeceği" iddiasıyla vaatler ortaya atmıştı. Ancak hala bir adım atılmadı. Hem de "kamuda asıl iş, yardımcı iş" ayrımı ve sınırlarında olmasına rağmen atılmadı. Kamuda taşeron işçi çalıştırmanın birçok davada "yasa dışı" ilan edilmesine rağmen bu "vaatler" yerine getirilmedi. Bunun nedeni ise önce ÖİB uygulamasının hayata geçirilmek istenmesidir. Bu sayede, "taşeronluğu kaldırma" öncesinde, ÖİB ile daha da yaygınlaştırmanın önü açılmak istenmektedir.

DOSYA

TKİP V. Kongresi sunumlarından...

Liseli gençlik çalışmamız üzerine

1- LİSELİ GENÇLİK HAREKETİNİN DURUMU

Liseli gençlik son yıllarda hareketli süreçlerden geçti. Bu süreç içerisinde kendi eylem tarzını ve biçimlerini yaratıp geliştirdi. Toplumsal muhalefetin yükseldiği her dönem sesini ve soluğunu okul sıralarından meydanlara akıttı, kimi durumlarda bunun öncüsü oldu.

Liseli gençliğin özellikle siyasal gündemlere refleksi ve alanlara kitlesel çıkışı gözardı edilemez bir mücadele dinamiğini ifade etmektedir. Günümüz gençlik hareketinin önemli bir ögesini oluşturan liseli gençlik, uzun yıllardan beri hep önemseyemediğimiz, sınırlılıkları olsa da hep bir yüklenme alanı olarak ele aldığımız bir gençlik kesimi oldu.

Toplam süreçlerimize geçmeden önce liseli gençlik hareketinin genel durumuna ve geride kalan dönemdeki tablosuna bakalım.

Yapboz tahtasına dönen sınav sistemine ve kopya rezaletlerine yönelik açığa çıkan öfke liseli gençliği sokaklara itti. Liseli gençliğin büyüyen bu öfkesi sonrasında Haziran barikatlarına taşıdı. Haziran sürecinin başlangıcı eğitim-öğretim yılının son dönemine denk geldiği için, okul içlerinden daha çok alanlarda hareketli liseliler vardı. Bu dönem açısından liseli gençlik toplumsal muhalefetin parçası olmayı ve barikatlarda çatışmayı öğrendi.

Berkin Elvan'ın katledilmesine duyulan öfkenin sokakları sardığı günlerde, gerek liselerden, gerek ortaokullardan ve hatta ilkokullardan yansıyan öfke dikate değerdi. Nitekim Berkin Elvan'ın cezaesine en büyük katılım da bu yaş grubundan geldi. Yer yer okullarda kapıları zorlayan bir eylemlilik yaşandı. Ardından gelişen her toplumsal durumda liseliler, okullarında gerçekleştirdikleri eylemsel tepki ile gündeme geldiler. Soma madenci katliamı, yolsuzluk ve rüşvet operasyonları, kadın cinayetleri sistemin kirli yüzünü bir kez daha geniş kitlelere gösteriyorken, liseli gençliğin de kendi cephesinden öfkesini kabarttı. Benzer bir süreç Özgecan Aslan'ın katledilmesinde duyulan geniş çaplı öfkede de açığa çıktı.

Liseli gençliğin düzen kurumlarına ve dolayısıyla düzenin kendisine olan güvensizliği günden güne artıyor, böylece bu onu öfkesini ortaya koyabileceği alanlara daha fazla yöneliyor. Toplumsal süreçler açısından, Berkin Elvan'ın katledilmesi ve yolsuzluk operasyonları, köken olarak sola yakın kesimlerdeki liselileri harekete geçirirken, Soma madenci katli-

Toplam üzerinden baktığımızda, bugün henüz bütünlüklü bir liseli gençlik hareketinden bahsedemiyoruz. Son üç yılın genel tablosu üzerinden hareket, belirli talepleri olan, bu talepler uğruna eyleme geçen ve yayılan bir hattan henüz çok uzaktır. Ancak aynı süreç, toplumsal muhalefetin yükseldiği her durumda, liseli gençliğin bu muhalefetin en diri parçası olabildiğini göstermiştir. Burada devrimci bir liseli gençlik hareketinin ayak seslerini duyabiliyoruz.

amı ve Özgecan Aslan'ın katledilmesi ise soldan öteye toplamda yaygın bir yankı buldu.

Yine de toplam üzerinden baktığımızda, bugün henüz bütünlüklü bir liseli gençlik hareketinden bahsedemiyoruz. Son üç yılın genel tablosu üzerinden hareket, belirli talepleri olan, bu talepler uğruna eyleme geçen ve yayılan bir hattan henüz çok uzaktır. Ancak aynı süreç, toplumsal muhalefetin yükseldiği her durumda, liseli gençliğin bu muhalefetin en diri parçası olabildiğini göstermiştir. Burada devrimci bir liseli gençlik hareketinin ayak seslerini duyabiliyoruz.

Bütün bunların ışığında ele alındığında, yakın yıllarda liseli gençlik hareketine dair yaptığımız vurguların önemi bugün çok daha fazla artmış ve doğal olarak bazı bakımlardan muhtevası da değişmiştir.

2- DÜZENİN LİSELİ GENÇLİĞE YÖNELİK SALDIRILARI

Düzen çok yönlü bir kuşatmayla liseli gençliğin taşıdığı dinamizmi denetim altına alarak bastırma çabasıdadır. Haziran Direnişi sürecinin ardından devamsızlığın 10 güne düşürülmesi, geçme notunun 50'ye yükseltilmesi saldırıların pratik yönüken, buna paralel olarak kurulu düzen liseli gençliğe yönelik saldırılarının "ideolojik" arka planını da güçlendirmektedir.

Eğitim müfredatında yapılan köklü değişiklikler ve eğitim sisteminde var olan uygulamalarla, bilinçlere yönelen bir müdahale kesintisiz olarak devam ediyor. Sermaye düzeninin çıkarları

doğrultusunda şekillenen değişiklikler, bir yandan belli kesimlerde kafaları bulandırır da, bir yandan da mevcut sisteme güvensizliği pekiştirmektedir. Der-shaneler kapatılıp özel okullara teşvik arttırılırken, böylece eşitsizlik daha da derinleştiriliyor. İlkokullardan liselere, değişen eğitim müfredatındaki dinci gerici uygulamaların, imam-hatiplere dönüşen okulların, liselerde baskıların daha arttığı bir dönemi geride bıraktık.

Bu yıl gerçekleştirilen "Eğitim Şurası"nın içeriği ve sonuçları, eğitim sistemi alanında geline son noktayı göstermek açısından anlamlıdır. Eğitim Şurası'nda alınan kararlar içerisinde en göze çarpanı, Osmanlıca eğitimi oldu. Şura'da çok da gündemleşmeyen meslek liselerine yönelik tartışmalar ise, sermayenin toplam hedeflerinin bir parça başarılı sonuçlar ürettiğini gösterdi.

Meslek liselerine yönelik "memleket meselesi" tartışmalarının yaşandığı dönemden bugüne atılan adımlar somutlaştırıldı. Ucuz emek gücü yaratıp sermayeye peşkeş çekmenin ötesinde, eğitim alanında artık sermaye ile ortak adımların atıldığı bir dönemdeyiz. Büyük firmaların birçoğunun meslek liselerinde kendilerine ait bölümleri bulunmaktadır. Şirket CEO'ları bu bölümlerden hem "işçi" seçme, hem de "not verme" yetkisi aldılar. Yani son Şura kararları ile birlikte, meslek liseleri artık büyük firmaların taşeronu olma işlevine yasal olarak da kavuşmuş olacak.

Yanı sıra geçmiş dönemlere nazaran fazlasıyla artan meslek liseleri ve bölümleri ile de karşı karşıyayız. Değişen sınav

ve eğitim sisteminin sonucu olarak, çörap dikiciliğinden ağaç yetiştirmeye kadar meslek liseleri çeşitleniyor ve sayıları sürekli arttırılıyor. Böylece birçok alanda sermaye için eğitilmiş ama ucuz işgücü yetiştirme olanağı genişliyor.

Eğitimin niteliksel olarak yaşadığı değişimin bir boyutu "gericilik" ise, diğer bir boyutu da eğitilmiş "ucuz işgücü" kaynağı olan meslek liseleridir. Bu bakımdan bir hayli değişen ve değişmeye de devam eden bir tablo ile karşı karşıyayız. Meslek liseleri bu özellikleriyle sanayiye, özellikle de büyük fabrikalara sürekli genç işçi grupları akıtan birer kaynak durumundadır. Parti olarak meslek liseleri çalışmasına buradan bakmak, onu genel sınıf çalışmamızın bir ön hazırlık alanı olarak ele almak, sermaye düzeninin bu alana yönelik olarak genişleyen icraatını devrimci sınıf çalışmamızın çok önemli bir avantajına dönüştürmek görev ve sorumluluğu ile yüzyüzeyiz.

3- LİSELİ GENÇLİK ÇALIŞMAMIZIN TABLOSU

Liseli gençlik hareketinin son döneminin genel ve kısa bir değerlendirmesini yapmaya çalıştık. Sistemin liseli gençliğe yönelik saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde, bu saldırılara karşı duracak bir dinamiği örgütlemek sorumluluğu liseli genç komünistlerin omuzlarında duruyor. Komünistler olarak sürece, biriken öfkeyi ve dinamiği örgütlü bir güç haline dönüştürme, böylece devrimci bir liseli gençlik hareketi yaratma hedefi ile yaklaşıyoruz.

Geçtiğimiz dönemlerde, liseli genç-

liğin kitlesel olarak alanlara çıkmadığı süreçlerde bile, parti kongreleri başta olmak üzere, konuya ilişkin tüm değerlendirmelerimizde bu dinamiğe vurgulu biçimde dikkat çekmiştik. Liseli gençliğin, toplumsal muhalefetin dibe vurduğu dönemlerde dahi "politik bakımdan enerjik ve yüzü devrime dönük güçler çıkartmaya" devam ettiğinin altını çizmiştik. Liseli gençliğin her dönem, en ileri kesiminden en geri kesimine kadar, kendini aradığı bir siyasal aidiyet vardı, bugün de var. Devrimci özlemleri ve arayışları olan ileri kesimleri farklı sol yapıların safalarına akabiliyordu. Bundan kaynaklı bu alana yüklenen özneler açısından karşılık bulmak, ciddi sorunlara rağmen fazlası ile olanaklı idi ve hala öyle. Tam da bu nedenle liseli gençlik çalışması, toplam parti çalışması içerisinde fazlası ile tartıştığımız bir gündem olmaktadır.

Liseli gençlik hem başlı başına bir toplumsal mücadele potansiyeli olması bakımından, hem de işçi sınıfı ve üniversiteli gençlik çalışmasının kadro rezervi olarak büyük önem taşıyor. III. Parti Kongresi ve sonrasında merkezi parti önderliği, alanın dinamikleri ve önemi üzerinde fazlasıyla durmuş, partinin önüne net ve somut görevler koymuştur. Onu izleyen IV. Parti Kongresi aynı konu üzerinde daha somut olarak durmuş, çalışma deneyimlerimizi irdelemiş ve mevcut parti çalışmasının eleştirisini de içeren daha somut hedefler tanımlamıştır.

Bütün bunlara rağmen bugün liseli gençlik çalışmamızda ortaya konulan hedeflerin henüz oldukça gerisindeyiz. Elbette aynı durumda değiliz, kimi yerlerde bu süre içerisinde önemli deneyimler elde ettik, ortaya anlamlı pratikler koyabildik ve bazı yerlerde somut mevziler elde ettik. Ancak alınan mesafenin kendisi bizim için bir anlam ifade etse de, liseli gençlik hareketinin genel durumu üzerinden ele alındığında henüz çok sınırlı bir başarı anlamına geliyor. Var edilen anlamlı çıkışları kalıcılaştırmak, deneyimleri süzerek genelleştirmek ve partinin toplamına mal edebilmek durumundayız.

4- DENEYİMLER İŞİĞİNDE ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM

Önümüzdeki dönem açısından, yeni tarihsel dönem tespitimiz üzerinden de vurguladığımız üzere, hareketli bir süreç bizi bekliyor. Bu, liseli gençlik kitlelerinin de daha dinamik bir biçimde harekete geçebileceği anlamına geliyor. Parti olarak liseli gençlik çalışması çerçevesinde bu süreçlere önderlik edebilme sınavı ile yüzyüze olacağız.

Bunun yanı sıra lise çalışmasını oturtabilmemiz, bizim için temel önemde olan sınıf çalışmamız ve diğer çalışma alanlarımız açısından bir kadro "rezerv"i olması bakımından ayrıca önem taşıyor. Son dönemin sınıf hareketliliği, sınıf içerisindeki dinamik ve genç işçilerin çoğu-

nun meslek liselerinden çıktığını gösterdi. Sınıfı kazanabilmenin, "yeni Greif'ler" yaratabilmenin, metalde yeni fırtınalar estirebilmenin önkoşullarından biri meslek liselerinde var olabilmekten geçiyor. Lise çalışmamızın hedeflerinin sınıf çalışmamızın alanları ile kesişmesi, bu alanda mesafe almayı kolaylaştırıcı bir etken olacaktır.

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM HEDEFLERİ

* Çalışmamızın kendi güçlerine dayanması

Lise çalışmamızın bu hedefler doğrultusunda mesafe alabilmesi, çalışmamızın liseli güçlere dayanabilmesinden geçmektedir. Parti olarak izlediğimiz politik hattın hayat bulacağı zeminde çalışmanın kendi güçlerini üretebilmesi, bu alanda kadrolaşabilmesi ile mümkün olacaktır.

Lise çalışmamızın kendi güçlerine dayanmasının bir nebze hayat bulacağı alan okulların kendisidir. "Okul odaklı çalışma" tarzı, hem lise çalışmamızın kendi güçlerine dayanmasını, hem de çalışmanın sürekli ve kalıcı olmasını sağlayacaktır.

* Hedefli bir çalışma hattı

Politik tercihlerimizden ötürü "okul odaklı çalışma" hedefinin bir ayağı meslek liseleri olmak durumunda. Halen stratejik hedefler kapsamında bilinçli bir yönelimden çok nerede somut bir olanak varsa oraya yönelmeye eğilimli bir tarzımız var. Yeni dönemde bunu aşacak bir yönelim, çalışmamızı da amaca uygun biçimde rayına oturtacaktır. Bu arada sınıf çalışmamızla eş güdümlü, onun orta vadeli ihtiyaçlarını da gözetken lise çalışması hedefiyle hareket etmeliyiz.

* Merkezi lise ekibi

Lise çalışmamızın toplam gençlik çalışmamızdan ayrı bir merkezi olmakla birlikte, bunun daha iyi işletilebilmesi sorunu ile yüzyüzeyiz. Var olan çalışma hattının başarısı yerellerin pratikleri ile orantılı olsa da, merkezi bir politik yönlendiriciliğin önemi ortadadır. Yerellerden beslenen ve politika üretebilen bir hat ortaya koymak çalışmayı güçlendirecektir.

Lise çalışmasında politika üretecek güçlerimizin kendi alanlarında yoğunlaşmaya ihtiyacı var. Genel bir koşturmaca ve sıkışıklık devreye girdiğinde, ilk bırakılan alan lise çalışması olabiliyor. Gidererek yerellerden daha fazla beslenen bir hat izlemekle birlikte, daha iyi işleyen bir

merkezi örgütlülük, birlik politikamızın yayılmasını sağlayacaktır.

* Yerel çalışmada inisiyatifli, ısrarlı ve hedefli bir yönelim ihtiyacı

Merkezi politikaları yerelde uygulayacak inisiyatifli bir çalışma hattı, lise çalışmamızı geliştirecek en temel unsurdur. Bu ise yerele bırakılacak bir mesele değil, genel planda zorunlu tutulması gereken bir konudur.

* Çalışmaya ayrılan güçlerin seçimi ve örgütsel zeminleri güçlendirme

Çalışmaya ayrılan güçlerin seçimi önem taşıyor. En azından çalışma kendi güçlerine bırakılana kadar bu konu önemini koruyacaktır. Daha önceki kongrelerde tartışılan bir nokta olduğu için burada yalnızca hatırlatıp vurgulamakla yetiniyoruz.

* Liseli genç komünistlerin devrimci kimliğini ve inisiyatifini güçlendirme

Tartışmamızın bir başka boyutunu ise liseli genç komünistlerin devrimci kimliğini ve inisiyatifini güçlendirme, buna bağlı olarak da bu alanda kadrolaşma sorunu oluşturuyor. Daha özeldir lise çalışmamızda kadrolaşma sorunu yerel örgütlerimizin sorumluluğunda bulunuyor. Bunun kendisi kapsamlı bir donanım ve özel bir emek ile gerçekleşebilir ancak.

Yerel örgütlerimizin bu meseleyi öncelik olarak önüne alması gerekmektedir.

5- MESLEK LİSELERİ

Meslek liselerine yönelik planlı somut adımlar atmak zorunda olduğumuz bir dönemdeyiz. Yıllardır önemini döneme vurguladığımız bu alanda mesafe almanın imkanlarına artık çok daha fazla sahibiz. Bugün birçok çalışma alanımızda ilişkiler yarattığımız

birimler daha çok meslek liseleridir. Yayınımızda bir süredir ağırlıklı olarak meslek liselilerin sorunları üzerinde duruyoruz. Ancak birlik çalışmamız açısından özgün bir alan açmamız gerekiyor.

Çalışmamızda meslek liselerinin çoğalması eğitim sisteminin toplamdaki tablosuyla da ilintili. Emekçi mahallelerinde artan meslek liseleri gerçekliği var. Bizim de çalışma alanlarımız olduğu oranda, bu doğal bir sonuç. Ama bunun ötesinde bizim için artık hedefli bir çalışma hattı olması gerekiyorsa, bu doğal gerçekliği bir yönelim avantajına dönüştürebilmeliyiz. Sınıf çalışmamızın hedefli fabrikalarına "genç işçi" gönderen meslek liseleri, çalışmamızın hedefinde olmak durumunda. Metal sürecindeki eğitilmiş genç işçilerin büyük ölçüde bu liselerden çıktığını unutmamalıyız.

Gerçekleştirdiğimiz son kampta bu

alanda somut politikalar belirledik.

(Parti güvenliği bakımından yayınlanamaz bölümler...)

6- EĞİTİM

Eğitim boyutu özellikle eğilmemiz gereken bir alan. Elbette bu eğitimin salt ideolojik boyutu değil yanı sıra pratik boyutu da önemli bir halkayı oluşturuyor.

Eğitim çalışmaları iki başlığa ayrılabilir: İlki lise çalışmamızda ileriden kazanaçığımız güçlerin eğitimi, ikincisi ise genel liselilerin eğitimi.

Liseli genç komünistlerin eğitimi kadrolaşma politikamız açısından özen göstermemiz gereken bir alan. Daha özel bir tarzda ilgilenmeyi başarabilmeliyiz. Liseli genç komünistler buluşmaları, birebir eğitim çalışmaları vb. liseli güçlerimizin gelişim süreçlerini hızlandıracaktır. Marksizme dair, partiye dair, devrimciliğe dair eğitim planlamaları yapabilmeliyiz.

Genel liseli kitlemizin eğitimi çerçevesinde uzun zamandır devrim okulları pratiğimiz var. Devrim okullarının niteliğini yükseltmek, genel siyasal-toplumsal sorunlardan teori alanına kadar, liseli gençliğin devrimci eğitim ihtiyacını karşılayacak bir program oluşturmak önemli bir yerde duruyor. Devrim Okulları'nın hazırlığında liselilerin aktif rol almasını sağlamak liseli güçlerimizin inisiyatifini genişletecektir.

7- YAYIN

Liseli gençlik yayını çalışmamızın en temel aracı. Bunu güvenceye alacak bir çalışma hattının önemi açık. Bu konuda yayının politik içeriğinden liseli katkılarına dek birçok yönde gelişme kaydettiği söylenebilir. Kullanımının yaygınlaşması ve amaca uygun kullanımı doğrultusunda yerelerde tartışmalar yürütmemiz ve pratik hattı önümüze koymamız gerekiyor.

Lise çalışmamızda kullandığımız bir diğer önemli araç yerel yayınlar. Yerel yayın, çalışmanın kendi güçlerine dayanması ve örgütlenme işlevini yerine getirmesi bakımından önemli bir araç. Yanı sıra merkezi lise yayını, dolayısıyla çalışmamızı da güçlendiren bir rol oynuyor.

Bir çok deneyim gençlik alanında sosyal medyanın etkili kullanımının önemli olanaklar sunabildiğini, dolayısıyla gündemimize almamız gerektiğini gösteriyor.

Çalışmamızda ayrıca hem yayını besleyecek hem de güçlerimizin eğitimi kolaylaştıracak broşürler bir ihtiyaç.

8- MALİ TABLO

Devrimci bir partide her bir alanın kendi mali ihtiyaçlarını karşılamasının önemi açık. Liseli çalışmamızda da bu kültürü oturtmak gerekiyor. Gereğince yüklenildiğinde, fazlasıyla olanak barındıran bir alan.

LİSELİ GENÇLİK ÇALIŞMASI KOMİSYONU

Son dönemin sınıf hareketliliği, dinamik ve genç işçilerin çoğunun meslek liselerinden çıktığını gösterdi. Sınıfı kazanabilmenin, "yeni Greif'ler" yaratabilmenin, metalde yeni fırtınalar estirebilmenin önkoşullarından biri meslek liselerinde var olabilmekten geçiyor.

DLB diyor ki;

Kırıntılar sizin olsun, gelecek bizim!

SİSTEM SINIFTA KALDI!

Bir eğitim ve öğretim yılının sonuna geldik. Eğitim döneminin ilk yarı yılı karnelerin dağıtılması ile birlikte son bulacak. Bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak tatile girmiyoruz. Keza zaman devrime akmaktadır ve mücadelede "tatil"e ihtiyacımız yoktur. Eğitim sistemi karneleri dağıtırken, bizler de sisteme bir not veriyoruz.

Sermaye devleti 2016 yılına devlet terörünün dozajını arttırarak girdi. Kırılı savaşı ve sokağa çıkma yasaklarının kalkmasını talep eden akademisyenleri gözaltına aldı. Bir şov programına bağlanarak "çocuklar ölmesin" diyen Ayşe Öğretmen'i, yarıdakıları aracılığıyla hedef tahtasına oturttu. Kürt halkına karşı azgın bir devlet terörü uygularken, geniş emekçi kesimlere yönelik kaşıkla verilip kepçeyle alınan yeni yıl bütçeleri uygulamaya konuldu. Yaşananlar sermaye devletinin kendini kurtarma manevralarının sürmesidir. Halkların kardeşliği çağrımız yeni dönemde yükselteceğimiz en önemli noktadır.

UCUZ İŞ GÜCÜ FAZLA GELDİ!

Sermayenin liselere ve liselilere yönelik saldırı planları birer birer uygulanıyor. Meslek, sosyal bilimler ve imam hatip liseleri öğrencilerinin, üniversite giriş sınavlarındaki ek puanlarının kaldırılmasına yönelik atılan adımlar, sermayenin ucuz iş gücündeki ihtiyacına yönelik yeni bir dizayn planıdır. Sermaye kendi cephesinden sistemin yapısal krizlerine yönelik bir hazırlık öngörüyor. Bu ihtiyaçları çerçevesinde eğitim sisteminde değişikliklere gidiyor. Pıtrak gibi çoğalan meslek

Sistem tüm uygulamaları ile bizleri savaşa çağırıyor. Önümüze konulan intihar planlarını ve avutma amaçlı verdiği kırıntıları reddediyoruz!

liseleri geçtiğimiz dönem boyunca ihtiyaç duyduğu bir politikaydı. Nitelikli ve ucuz işgücü ihtiyacını bir dönem daha eğitim sisteminin içerisinde şekillendirip, fabrikalara alıyordu. Şimdi bu süreci, meslek liseleri üzerinde gerçekleştireceği değişikliklerle birlikte -meslek liselileri Meslek Yüksek Okulları'na göndermeden-, direkt meslek liselerini fabrikanın bir atölyesine/ bölümüne dönüştürerek sağlayacak.

Öte yandan yaklaşan sınavlar, her sene olduğu gibi birçok liseli ve hatta ortaokullu arkadaşımızı intihara sürüklemektedir. Gerçekleşen intiharlar, eğitim sisteminin çürümüşlüğü'nün bir aynasıdır. Liselileri bir yarış atı olarak gören bu zihniyetin gençliğe gelecek vaadi bir intihar planından başka bir şey değildir.

NE YAPMALI?

Kapitalist sistem tüm uygulamaları ile bizleri savaşa çağırıyor. Gençliğin önüne koyulan intihar planlarını ve avutma amaçlı verdiği kırıntıları reddediyoruz! "Kırıntılar sizin olsun gelecek bizim!" diyerek birliğimizi güçlendiriyoruz.

Bu çerçevede bir çok yerelde Devrim Okulları ile önümüzdeki yeni dönemin yol ve yöntemlerini planlayacağız. Gelecek adı altında bize verilen karneleri reddedip, sisteme karnesini vereceğiz.

MESLEK LİSELİLERİN SESİ YÜKSELİYOR!

Sermayenin uzun süreli çabaları sonucunda meslek liselerine yönelik somutta bir çok adım atıldı. Meslek Liseli DLB'liler olarak meslek liselerinde örgütlenmeyi tartışacağımız ve Şubat ayının sonunda olduğumuz her yerde Meslek Liseli Buluşmaları gerçekleştireceğimiz bir yeni dönem bizleri bekliyor. Bütün enerjimizi yeni Greif'ler yaratacak meslek liselilere yönlendirerek 23 Nisan'da da Meslek Liseliler Kurultayı gerçekleştireceğiz. Meslek Liseli DLB'liler olarak sorunlarımızı tartıştığımız ve mücadele hattımızı ortaya koyacağımız, yani geleceğimizi kendi ellerimize alacağımız yeni bir mücadele dönemi bizi bekliyor.

Burjuvazinin kavga daveti kabulümüzdür!

savunmaları, onların devrimci kimliklerinin birer örneğidir. Bugün bizlere düşen görev onlardan devraldığımız kavga bayrağını daha yükseklere çıkarmak ve düzenin yürüttüğü topyekûn savaşa karşı 'topyekûn direniş' çizgisini örmektir."

Ardından Bankalar Caddesi'nde dergi satışı yapılarak 22 Ocak'taki "Karneler sizin olsun, gelecek bizim" şiarlı etkinliğinin çağrısı yapıldı.

ANKARA DLB: KARNELER SİZİN OLSUN, GELECEK BİZİM!

DLB'liler, Tuzluca'yı Anadolu Lisesi'nde bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. "Karneleriniz sizin olsun, gelecek bizimdir!" şiarıyla yapılacak eylem için birçok liseyle sohbet edilerek mücadele çağrısı yükseltildi.

Devrimci Liseliler devrim okullarında buluşuyor!

"Ağaç yaşken eğilir" mantığı ile yozlaştırılmış, itaatkar, kaderci, gerici bir nesil yaratılmak istenmekte. Sistem, yaratmak istediği "insan" modeli için her birimizin hayatını dört bir yandan sarmakta ve kendi gerici propagandasını her alanda aklımıza sokmaya çalışmaktadır.

Bunun en etkili alanlarından biri de okullarımızdır. Anti-bilimsel, dinci-gerici, eşitsiz, piyasacı ve cinsiyetçi bir eğitim ile etrafımız kuşatılmaktadır.

Evet, ağaç yaşken eğilir. Biz liseliler sistemin yaratmak istediği nesiller olmamak ve geleceğimize sahip çıkmak için mücadelenin dilini öğreniyoruz.

Kapitalizmin, biz öğrencileri nesneleştirip "sizler hiçbir şeysiniz" diyen eğitim sistemine karşı Devrimci Liseliler Birliği olarak "biz her şeyiz!" diyoruz ve cevabımızı devrim okullarında buluşarak veriyoruz!

GEBZE

Yer: Gebze İşçilerin Birliği Derneği (Hacı Halil Mah. Orhangazi Cad. Karalar İşhanı Kat:3)
Tarih: 23 Ocak C.tesi
Saat: 13.00
İletişim: 0542 843 16 01

İSTANBUL AVRUPA YAKASI

Yer: Küçükçekmece İşçilerin Birliği Derneği (Namık Kemal Mh. Halkalı Cd. No: 113, Kat: 4, Sefaköy)
Tarih: 27 Ocak Çarşamba – 28 Ocak Perşembe
Saat: 13.00
İletişim: 0536 714 62 06

DLB faaliyetleri sürüyor

KARTAL'DA DEVRİM OKULU

Kartal'da gerçekleştirilen devrim okulunda açılış konuşmasıyla liselilerin kendi geleceği için "Kendi geleceğimiz için asıl söz sahibi biziz" vurgusu yapıldı. Daha sonra "Liseliler Birliğe, Devrime DLB'ye" adlı sinevizyon izlendi. DLB'nin ilke ve anlayışı üzerine tartışmalar gerçekleştirildi.

İkinci başlık olarak siyasal gelişmeler üzerine konuşuldu. Sermaye devletinin bombalarla ezilen halkları katleden kapitalist sömürü düzeninin liselilere, özel olarak da meslek liselilere, sözde eğitim adında uyguladığı köleleştirme uygulamalarından bahsedildi. Sınav sistemiyle oyuncak gibi oynandığı, sınav barajları

nın yükseltildiği, meslek liselilerin üniversite okumak için tek tutunduğu dal olan ek puan sisteminin kaldırıldığı üzerinde duruldu. Bu düzenin içerisinde liselilerin kendi geleceğini sermaye devletinin belirlemesine izin vermeyip, her alanda "Kırıntılar sizin olsun gelecek bizim" şiarının yükseltilmesinin önemi vurgulandı.

Devrimci kimlik başlığında ise şu ifadeler yer verildi: "Yüz yıllardır ezilenleri sömürmeye, katletmeye dayalı bu sisteme karşı devrimciler, ilericiler hep savaşımlar içerisinde olmuştur. Tarihin her bir köşesi yiğit insanların ödedikleri bedellerle, kanlarıyla yazılmıştır. (...) Mahir'lerin, İbo'ların, Deniz'lerin son nefeslerine kadar devrim ve sosyalizm mücadelesini

Sınav hayatları eliyor!

Eleme sınavı, ölçme - yerleştirme sınavı, geçiş sınavı... İsimleri değişse de sınav sisteminin özü değişmiyor. Eğitim ve öğrenimin her kademesinde sınav sistemleri karşımıza dikiliyor. Geçtiğimiz haftalarda Bursa'da 13 yaşındaki Ayşe Berrin Yılmazlar, Temel Eğitimden Orta-öğrenime Geçiş sınavından istediği puanı alamayınca bunalıma girip intihar etti. İzmir'de 15 yaşındaki Umur Okay Giriş, takdir alamadığı için dördüncü kattan aşağı atlayıp intihar etmişti.

Geleceğimizi elimizden çalmanın ilk adımı olan sınavlar, ilköğretimden başlayarak, lisede, üniversitede ve sonrasında da bizleri karadeliğe çekiyor. İşçi ve emekçilerin çocukları olan bizler, zaten hayatımızın bütününde elenirken, sınavlar ise son umutlarımızı da eliyor, ya da sınav kapılarında düzene mahkûm ediliyoruz. Milyonlarca genç diplomalı işsizliğin pençesinde debelenirken, büyük paralar akıtılarak hazırlanan sınavlar ve üniversite tek amaç olarak gösteriliyor. Oysa ki, yarış atı olarak görüldüğümüz bu sistem eşitsizlikler, geleceksizlik ve sömürü üzerine kuruludur. Bu sömürü çarklarının arasında geleceğimizi çalanlar bir de hayatlarımızı eliyorlar. Stajda, atölyelerde, elektrik panolarında, sobanın yakılmasında, dershane parasını verebilmek için inşaatlarda çalışırken yaşanan iş kazalarında, okullarda lavaboların altında bir bir ölüyoruz...

Öğrenciyi ölçme ve yerleştirme ola-

rak yapılan bu sınavlarla ölçülen tek şey; sistemin bekâsına uygun muyuz yoksa değil miyiz? Her gelen hükümetin eğitim politikalarına bu kadar önem vermesinin nedeni buradadır. TÜSİAD toplantı yapar, raporunun bir kısmında mutlaka eğitim alanı bulunur. Bu politikalar ve raporlar da gösteriyor ki; işçileri, emekçileri fabrikalarda sermayenin rekabet çarklarının arasında öğütenler, işçi emekçi çocuklarına da başka bir gelecek vaat etmiyor.

Eğitim sisteminin müfredatı, gidişatı, sınavları sermayenin çıkarları doğrultusunda hazırlanıyor. "Nasıl bir gençlik istiyoruz?" diye soruyor sistem kendine. Yanıtları çok açık: Sorgulamasın! Düşün-

mesin gençler, değiştirmeye hiç kalkmayın. İtaat etsin ki sistem geleceğini garanti altına alsın. Bunları yapamıyorsa da gençler, bir çıkış yolu daha var, intihar etsinler. 12-13 yaşında çocukların sınav ve eğitim sistemi yüzünden intihar etmeleri, tek başına ailelerin ve gençlerin hırsı ile açıklanamaz.

Geleceğimizi kendi ellerimize almak zorundayız. Bize sunulan gelecek hayallerine kanmıyoruz. Sınırsız, sömürsüz, sınıfsız bir dünya için biz geleceğiz. Rekabetin yerini paylaşımın, hırsın yerini üretkenliğin, bireyciliğin yerini çoğulculuğun alacağı bir dünya için gençlik gelecek!

DEVİRİMCİ LİSELİLER BİRLİĞİ

DGB'den İzmir'de söyleşi

Devrimci Gençlik Birliği güncel siyasal gelişmeler ve Kürdistan'daki direniş üzerine 15 Ocak'ta İzmir'de bir söyleşi gerçekleştirdi. Söyleşide iki kutuplu dünya düzeninden başlanarak yeni hegemonya alanlarının paylaşımıyla ilişkilendirilen gelişmeler anlatıldı.

Türk sermaye devletinin kirli politikaları ve savaş kundakçılığı teşhir edildi. Kürdistan'daki direnişin sesi olmak ve bu meşru direnişi her yerde yükseltmek gerektiği söylendi. Türkiye işçi sınıfı ile ezilen Kürt halkının kader birliği çizgisinde olduğu söylenerek her ikisinin de gerçek kurtuluşunun devrimden geçtiği belirtildi.

Dünyadan örneklerle kapitalizmin yaşadığı ekonomik bunalımın, emperyalist savaşlar ve kıyımlarla atlatılmaya çalışıldığı ortaya kondu. Son olarak, herkesin Kürt illerinde katledilenlere, Aylan bebeğe ve 14 Ocak'ta İzmir'de yaşamını yitiren 3 işçiye karşı direniş borcu olduğu vurgulandı.

"BURSLAR 400 TL OLDU" ALDATMACASI TEŞHİR EDİLDİ

Kirli oyunlarını bu kez üniversite öğrencilerine çeviren AKP hükümetinin "Burslar 400 TL oldu" söylemine yönelik, Ege Üniversitesi'nde bildiri dağıtıldı. Bildiride, "Geleceğimizden ve özgürlüğümüzden vazgeçmiyoruz" şiarıyla yola çıkan gençliğin, "söz verdik, yaptık" cümlelerine cevabı olduğu belirtilerek "Devrim sözümüz var, söz verdik, yapacağız!" vurgusu yapıldı.

Bizlere okulda "siz geleceğin işçisiniz, üniversiteye gitmeyi aklınızdan çıkartın, gidekseniz meslek yüksekokuluna gidin" diyenler şimdi de bunu fiili olarak uygulamaya koymaktadır.

DLB'li meslek liseliler olarak çağrımızdır: Örgütlülüğümüzün doğuracağı gücümüzle sistemin saldırılarına mücadeleyle cevap verelim. Nitelikli eğitim, sömürsüz staj ve üniversite eğitimi taleplerimizi yükseltelim. Eşit, nitelikli ve politeknik eğitim ve bizlerin gerçek kurtuluşu için devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütelim!

Sömürüyle, kanla beslenen bu çürümüş sisteme karşı tüm gücümüzle haykırıyoruz: Kırıntılar sizin olsun, gelecek bizimdir!

MESLEK LİSELİ DLB'LİLER

Meslek liselilerin tek seçeneği var: Mücadele

Gerici çetelerin kanlı saldırılarının, Kürdistan'da yaşanan katliamların ve infazların meşrulaştığı bir dönem içerisinden geçiyoruz. Okuldaki arkadaşlarımızın "artık meydanlara çıkmaya bile korkuyoruz" dediği bir dönem içerisinde aslında ölümün bizleri bulması hiç de zor olmuyor. Çünkü ölüm sadece bizleri meydanlarda değil, okuduğumuz okulun atölyesinde ya da staj yaptığımız fabrikada pusu kurmuş beklemekte.

Gebze GATEM'de İlknur isimli mobil-ya bölümü öğrencisinin atölye dersinde yaşadığı "iş kazası" onun 4 parmağını kaybetmesine yol açarken, 17 yaşındaki Ufuk Özcan, geçtiğimiz günlerde, staj yaptığı işyerindeki sobayı tinerle tutuşturmak isterken parlama sonucu yanarak hayatını kaybetti.

Bu katliamlar ve sözde "kazalar" ilk defa yaşanmıyor. Geçen sene Oğuzhan diyorduk sonra Abdullah ve Bünyamin olarak çıktılar karşımıza. Şimdi de Ufuk

diyoruz sistemin kanla beslenen yüzüne. Çünkü karşımızdakiler bizlerin canını, atölyelerde fabrikalarda iş güvenliği masraflarından daha değersiz görüyorlar. Yakın dönemde yaşanan bu örnekler biz meslek liselilerin düzen içindeki yerini/değerini de tokat gibi çarpıyor yüzlerimize.

Bizleri daha sıralarımızın başındayken sömürmeye, katletmeye başlayan bu sistem bizlerin bir yandan da gelecek hayallerini çalmakta. Öyle ki 3 gün staja

gidip 2 gün okula gelirken üniversite sınavlarına hazırlanmaya çalışan biz meslek liseliler zaten sınavlara 1-0 yenik başlıyorduk. Bu tabloda aldığımız ek puanlar dört yıllık üniversiteye gitmemiz için tek umudumuz oluyordu. Geçtiğimiz günlerde meslek liselilere verilen ek puanların ÖSYM'nin internet sitesinden yaptığı açıklamayla kaldırıldığı öğrenildi.

6287 sayılı kanun değişikliği ile kaldırılan ek puan uygulaması aslında hiç de tesadüfi bir uygulama değildir.

Yaptırımlar kaldırıldı...

İran sistem içinde yerini alıyor!

İran ile 5+1 ülkeleri (ABD, İngiltere, Çin, Fransa, Rusya + Almanya) geçen yılın Temmuz ayında "nükleer program ve ünitelerin denetlenmesi" konusunda anlaşmaya varmışlardı. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA), geçen hafta İran'ın nükleer anlaşma kapsamında gerekli adımları tamamladığını onayladığını duyurdu. Böylece batılı emperyalistlerin 36 yıldan beri İran'a uyguladığı yaptırımlar 16 Ocak'ta kaldırıldı.

Dünyadaki egemen güçleri temsilen AB Dış Politika Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini ve İran'ı temsilen Dışişleri Bakanı Muhammed Cevad Zarif'in okuduğu bildiride, "Taahhütlerini yerine getirmesi ile birlikte İran'a nükleer programı dolayısıyla uygulanan çok taraflı ya da tek taraflı ekonomik ve mali yaptırımlar kaldırılmıştır" denildi.

İRAN'DA "ZAFER" HAVASI

Yaptırımların kaldırılması, İran yönetimi tarafından "zafer" olarak tanımlandı. İran sokaklarından yansıyan tepkiler de, halkın bu gelişmeden memnun olduğunu gösteriyor.

On yıllara yayılan kuşatmaya rağmen İran ekonomik, siyasi, diplomatik, askeri, bilim ve teknoloji alanlarında gelişmeler yaşadı. ABD-İsrail karşıtı söylem, Lübnan, Filistin direnişlerine destek, sıkı emek-gücü sömürsü, sınıf hareketinin ağır baskılarla engellenmesi, devrimci hareketin soluk almasına bile izin verilmemesi ile ülke içinde denetimi sağlayan İran rejimi, bu süreçte dış politikada da önemli avantajlar elde etti.

Dolayısıyla İran yönetiminin, Körfez şeyhleri ile siyonist İsrail'in tüm çırpınmalarına rağmen yaptırımları kaldırma başarısını "zafer" olarak tanımlaması temelden yoksun sayılmaz.

Yemen'deki saldırıların arkasında da onlar var

15 Ocak'ta Suudi başkenti Riyad'da ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Suudi meslektaşları ile bir araya gelerek bölgedeki saldırganlıkları üzerine görüşme gerçekleştirdi. Görüşmenin ardından açıklama yapan Suudi savaş çığırkanı Adil el-Cubeyr, emperyalist devletlerin desteğini aldıklarını, Yemen'deki saldırıların ve hedeflerinin emperyalistlerin bilgisinde gerçekleştiğini bir kez daha dile getirdi.

"Emir-komuta üssümüzde İngiliz, Amerikan ve başka ülkelerden yetkililer bulunuyor" diyen el-Cubeyr, bölgedeki kirli savaş politikalarının emperyalistlerin güdümünde uygulandığını gözler önüne serdi.

YEMEN'DE YENİ SALDIRILAR

Öte yandan emperyalizmin güdümünde ve Suudi kontrolünde Yemen'i kan gölüne çeviren koalisyon da saldırılarını sürdürüyor.

16 Ocak'ta Yemen'in birçok bölgesinde gerçekleştirilen hava saldırılarında en az 30 kişinin katledildiği açıklandı. Katliamlar Saada ve Taiz illerinde yapılan bombardımanlarda meydana gelirken Amerikan insansız hava araçlarının da saldırılarda yer aldığı kaydedildi.

15 Ocak'ta ise S. Arabistan'ın Yemen sınırındaki Necran bölgesindeki emperyalist koalisyona ait el-Mahrak askeri üssünde 6 askerin Yemenli güçlerce öldürüldüğü bildirildi.

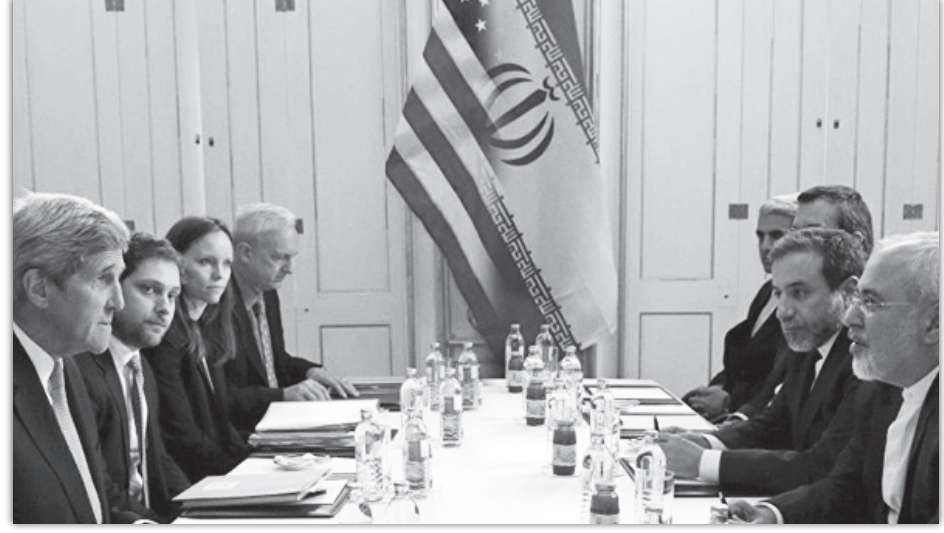
İran ABD'yi ikiyüzlülükle suçladı

ABD'nin İran'a nükleer programını nedeniyle uyguladığı yaptırımların kaldırılmasının hemen ardından balistik füze programı yüzünden yaptırımlar getirmesine karşı açıklama yapan İran Dışişleri Bakanlığı, ABD'yi ikiyüzlülükle suçladı. İran Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Hüseyin Caberi Ensari, ABD'nin sattığı silahların Filistinli ve Yemenlilere karşı kullanıldığına dikkat çekip yaptırımların hukuka aykırı olduğunu söyledi.

Ensari, "ABD'nin İran'ın balistik füze programına uyguladığı yaptırımların hiçbir hukuki veya etik meşruiyeti yok.

ABD her yıl bölgedeki ülkelerde on milyarlarca dolarlık silah satıyor. Bu silahlar Filistinli, Lübnanlı ve son zamanlarda Yemenlilere yönelik savaş suçlarında kullanılıyor" dedi.

Ensari, ABD'yle diğer konular üzerinde müzakere etmeyeceklerini söyleyerek, "Bize zarar vermeye yönelik bu tür propaganda gösterileri ve tedbirlerine hukuka uygun füze programımızı daha da geliştirmeye ve savunma imkanları ile ulusal güvenliğimizi arttırmaya devam ederek cevap vereceğiz" ifadelerini kullandı.

Yaptırımların kaldırılmış olması sömürüye daha geniş bir zemin yaratacaktır. Dolayısıyla önümüzdeki dönemde İran işçi sınıfının daha etkili bir şekilde sahneye çıkması kaçınılmazdır.

EMPERYALİSTLER:
DÜNYA DAHA GÜVENLİ OLDU!

BM Güvenlik Konseyi üyelerinden Çin ile Rusya yaptırımlara onay vermedikleri gibi, İran'la çok yönlü mali, askeri, siyasi ilişkilerini de devam ettirdiler. İran gibi petrol-doğalgaz zengini büyük bir pazardan mahrum kalan batının büyük tekelcilerinin basıncı altında olan ABD-AB şefleri de, anlaşmayı başarı hanelerine yazdılar. Hem Barack Obama yönetimi hem AB şefleri, 16 Ocak'tan sonra dünyanın daha güvenli olduğunu, İran'la anlaşarak dünya barışına katkıda bulduklarını iddia ettiler.

İran'a diz çöktürme politikasının iflasının ilanı olsa da, anlaşma batılı tekelcileri memnun etti. Zira 80 milyonu aşkın nüfusu, zengin enerji kaynaklarıyla tekelcilerin bir an önce pay kapmak için yarışacakları cazip bir pazardır İran. Dünya barışını ise İran değil, bizzat emperyalist güçler tehdit ediyor. Hegemonya savaşlarıyla Ortadoğu'yu kan deryasına çeviren de İran değil batılı emperyalistler ile bölgedeki suç ortaklarıdır.

KÖRFEZ ŞEYHLERİ İLE İRKÇİ-SİYONİSTLERİN KABUSU

Yaptırımların kaldırılması, ırkçı-siyonist İsrail rejimi ile kokuşmuş Körfez şeyhlerinin uyularını kaçırdı. İsrail, Filistin direnişine destek verdiği için İran'ı "baş düşman" sayıyor. Yaptırımların kaldırılmasını engellemek için siyonist rejim şefleri defalarca Washington'da girişimlerde bulundular ancak sonuç alamadılar. İran'la anlaşmaktansa İŞİD'le anlaşmayı tercih ettiklerini ilan eden ırkçı-siyonist şefler, İsrail'e özel koruma sağlayan ABD'ye sitem ediyorlar.

El Kaide'yi, İŞİD'i mali ve ideolojik olarak besleyen Ortaçağ artığı Körfez şeyhleri de, yaptırımların kaldırılmasından dolayı rahatsızlar. Kokuşmuş şeyhlerin başını çeken Vahhabi Suudi Arabistan rejimi, tam bir histeriyle hareket ediyor. Yemen'i hedef alan vahşi saldırıların yoğunlaştırılması, Suriye'de olası bir çözümlü engelleme çabası, muhalif Şii şeyh Bakır El Nimr'in idamı gibi provokatif girişimler, Suudi rejiminin hırçınlığının dışavurumudur.

İran'a düşmanlık noktasında buluşan ırkçı siyonistler ile Körfez şeyhleri ittifakının sabotajlara devam etmesi muhtemeldir. Zira bunların hedefi, ABD öncülüğünde İran'a savaş ilan edilmesidir.

TEKELLER İRAN'A!

Hem palazlanan İran burjuvazisi hem de batılı tekelciler, yaptırımların kaldırılmasını dört gözle bekliyorlardı. Nitekim yaptırımlar kaldırılmadan her iki taraf da yeni döneme hazırlanmaya başlamıştı. Bu hareketlilik önümüzdeki günlerde artacaktır. Bazı şirketler Tahran'da ofis açma hazırlıklarına başladılar.

Olay mantıksal sonucuna varmış oldu. Zira hiçbir kapitalist ekonomi uzun süre sistemin dışında kalmak istemez. Sistemin efendileri de denetim dışı bir alan bırakmak istemezler.

Yaptırımların kaldırılmış olması emekçilerin yaşamını kolaylaştırmayacak, sömürüye daha geniş bir zemin yaratacaktır. Dolayısıyla önümüzdeki dönemde İran işçi sınıfının daha etkili bir şekilde sahneye çıkması kaçınılmazdır.

Emperyalizmin “krizle savaşacak cephanesi” tükeniyormuş

Emperyalist tekellerin sözcülerinden, İsviçre merkezli OECD İstişare Komitesi Başkanı William White, dünya ekonomisinin içinde bulunduğu krizi değerlendirdi.

Emperyalizmin krizine sermaye sınıflarının çıkarları doğrultusunda yeni “çözüm”lerin tartışıldığı Davos’ta düzenlenen Dünya Ekonomi Forumu’nda değerlendirmelerde bulunan White, sömürü düzeninin karşı karşıya olduğu çıkmazlara vurgu yaptı.

İngiliz Daily Telegraph gazetesine verdiği demeçte, “Şu anki durum 2007’den daha kötü. Ekonomik durgunlukla savaşacak makro ekonomik cephanemiz bitti” ifadelerini kullandı. Emperyalist kapitalizmin giderek biriken borçlar ve kredilerle, iğreti bir şekilde ayakta durduğu gerçeğine işaret eden burjuva iktisatçısı, bu borçların ödenemeyeceği bir döneme girildiğini bir kez daha gözler önüne serdi.

OECD’den önce Uluslararası Ödemeler Bankası’nda da (BIS) ekonomist olarak görev yapmış olan White, “Geride kalan sekiz yılda borçlar hızla arttı. Dünyanın her yerinde borç seviyesi kontrol edilemeyecek boyutlara ulaştı. Bir sonraki ekonomik durgunluk döneminde bu borçların hiçbir zaman geri ödenmeye-

Emperyalist kapitalizmin giderek biriken borçlar ve kredilerle, iğreti bir şekilde ayakta durduğu gerçeğine işaret eden White, bu borçların ödenemeyeceği bir döneme girildiğini bir kez daha gözler önüne serdi.

ceği anlaşılacak. Elinde bulundurduğu varlıkların bir değeri olduğunu düşünenler zor durumda kalabilir” dedi.

2008’de yaşanan Lehman Brothers krizinin aşılmasında önemli bir yere sahip olan gelişen ülke ekonomilerinin

durgunluğa girdiği, en zayıf olanlarında krizlerin patlak verdiği ve sermayenin giderek bu ülke piyasalarından kaçtığı gerçeğinin altını çizerek “gelişen ülkeler de artık problemin parçası oldu” diye konuştu.

Kirli savaş Almanya’da protesto edildi

Sermaye devletinin Kürdistan’da yürüttüğü kirli imha savaşı ve faşist terör 15 Ocak’ta Frankfurt’taki Türk Konsoloslugu önünde protesto edildi. Eyleme NAV-DEM’in yanısıra Türkiyeli bazı gruplar da katılarak destek verdiler.

BİR-KAR ve TKİP bayraklarının da taşındığı eylemde yapılan Almanca konuşmada Kürt halkına ve tüm muhalif kesimlere yönelik devlet terörü teşhir edilerek direnişi büyütme çağrısı yapıldı.

16 Ocak günü Köln’de yürüyüş ve miting yapıldı. Protesto eyleminin çağrısını NAV-DEM, ABDEM ve TJK-E yaptı. Eyleme yaklaşık bin kişi katıldı.

Yürüyüş için toplanılan Ebertplatz’tan Neumark’a yürünerek miting yapıldı. Yürüyüşte geçtiğimiz günlerde katledilen Seve Demir, Fatma Uyar ve Pakize Nayır ile Van’ın Edremit ilçesinde katledilen gerillaların resimleri taşındı.

Aynı gün Wiesbaden kentinde de eylem yapıldı. Tren garından şehir merkezine yapılan yürüyüşe BİR-KAR ve TKİP de flamaları ile katıldı.

Zenginlik ve siyasal iktidar burjuvazinin elinde

Emperyalist tekellerin dünya ekonomik bunalımını ve zenginliklerini nasıl koruyacaklarını tartışacakları Davos Zirvesi yaklaşırken bu zenginler sürüsünün dünyayı nasıl sefaletle götüreceğini gösteren yeni veriler yayınlandı.

YÜZDE 1 ZENGİNLEŞİYOR VE DAHA ÇOK HÜKMEDİYOR

İngiliz kuruluş Oxfam tarafından yayınlanan rapora göre en zengin yüzde 1’lik kesim, geri kalan yüzde 99’luk kesimin serveti kadar zenginliği elinde bulunduruyor. Credit Suisse tarafından Ekim ayında açıklanan verilere dayanılarak raporda, bu hafta düzenlenecek Davos Dünya Ekonomik Forumu için bu sefaletin kaynağı olan burjuvaziye çağrı da yapılıyor.

Kapitalist sistemin yüzyıllardır sürdüğü dünyada, zenginlik-sefalet arasında ki uçurum giderek büyüyor. Yüzde 1 ve

yüzde 99’luk kutuplaşmanın yanı sıra, dünyanın en zengin 62 sermayedarının serveti de, en yoksul yüzde 50’lik kesimin servetine denk düşüyor. Bu en yoksul yüzde 50’lik kesimin 2010 – 2015 yılları arasında da sayıca genişlediği, ama sefaletlerinin de yüzde 41 oranında arttığı dikkat çekiyor.

BURJUVAZİ EŞİTSİZLİĞİ VE DÜŞMANLIĞI YAYIYOR

1789 Fransız Devrimi’nde “eşitlik”, “kardeşlik” çağrılarıyla burjuvazi siyasal iktidarı ele geçirse de, emperyalist kapitalizmin dünya çapındaki egemenliği altında, zenginlik ve sefalet kutuplaşmasının yoğunlaşmasıyla eşitsizlik trmanıyor. Aynı zamanda, emperyalist tekeller arasında kızışan nüfuz mücadeleleri ve kendi kirli çıkarları doğrultusunda emekçileri birbirine karşı kışkırttıkları ırkçı, milliyetçi ve mezhepçi savaşlarla “kardeşlik” çağrı-

sının bir aldatmaca olduğu giderek daha çok göze çarpıyor.

“MİLLETİMİZ ZENGİNLEŞSİN” YALANIYLA SERMAYE ZENGİNLEŞİYOR

Emekçileri “milletimiz zenginleşsin” diye kandıran sermaye, zenginleşirken emekçi sınıflar giderek daha yoksulla-

şıyor. Son açıklanan verilere göre 2000 yılından bu yana dünyadaki 3 buçuk milyon yoksul, bu dönemde elde edilen zenginliğin yalnızca yüzde birine sahip olabilmiş. Öte yandan, en zengin yüzde 1 bu dönemdeki zenginliğin yüzde 50’sine sahip olmuş. Kısacası, zenginleşeceği belirtilen “milletimiz” yalnızca sermayedarlar olmuş.

Emeğin ve yaşamın özgürlüğü yolunda

Kadın İşçi Kurultayı'na yürüyoruz!

İşçi - Emekçi Kadın Komisyonları olarak 21 Şubat'ta, "Emeğin özgürlüğü mücadelesinde Biz de VARIZ!" şiarıyla Kadın İşçi Kurultayı gerçekleştireceğiz. Emeğin ve yaşamın özgürleşmesinin yolunu açmak için, sınıfın yarısını oluşturan kadınlar arasında çeşitli yol, yöntem ve araçlar ile çalışmalar yürütüyoruz. Kurultayımız da bu hedef çerçevesinde gündemimize aldığımız araçlarımızdan biridir.

İşçi sınıfının iktidar mücadelesinde, sınıfın yarısı olan kadınların örgütlenmesi ve devrimci sınıf mücadelesine kazanılması olmazsa olmazdır. Dünya devrim deneyimlerinin de gösterdiği gibi, "Kadın olmadan devrim olmaz!" Diğer yandan da "Devrim olmadan kadın kurtulmaz!" Çünkü kadın işçi ve emekçilerin bu düzende yaşadığı katmerli sorunların gerçek ve kalıcı çözümü ancak özel mülkiyete dayalı baskı ve sömürü düzeni olan kapitalizmi yıkmaktan geçmektedir. Bu gerçekten hareketle kurultayımızda, işçi sınıfının tarihsel devrimci misyonu ışığında kadın işçilerin örgütlenmesinin önündeki engelleri tartışacağız.

Öte yandan kurultay çalışmamız içinden geçilen süreç bakımından da önemli bir yerde durmaktadır. Bugün Türkiye'nin işçileri, emekçileri ile başta Kürt halkı olmak üzere tüm ezilenleri son derece ağır ve karanlık bir süreçten geçmektedir. Çok yönlü bir kriz içinde debelenen sistem baskı ve zorbalıkla ayakta kalmaya çalışıyor. Sömürü katmerleniyor, sosyal yıkım derinleşiyor. Bu tabloya siyasal planda her geçen gün daha da koyulaşan bir gericilik eşlik ediyor. Kürt halkının son derece haklı ve meşru talepleri geleneksel imha ve inkâr politikalarıyla, yoğun bir

Kurultayımızda sermayenin üretim sürecinde uyguladığı politikarlardan ideolojik saldırılara kadar bir dizi başlık üzerinden örgütlenmenin önündeki engeller tartışılacaktır.

baskı ve dizginsiz bir devlet terörü ile karşılanıyor. Beraberinde toplumun tüm devrimci, ilerici ve muhalif dinamiklerinin hedef tahtasında olduğu, temel hak ve özgürlüklerin yok sayıldığı bir süreç bu. Kuşkusuz ki bu tabloda en büyük bedeli kadınlar ödüyorlar.

Bu tabloyu değiştirebilmenin biricik yolu devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesinden geçmektedir. İşçi sınıfının devrimci bir perspektifle örgütlenip harekete geçmesi ise her zamankinden daha yoğun bir çaba ve enerjiyi gerektirmektedir. Bu bakışla ele aldığımız kurultayımızın, kadın işçi ve emekçileri devrimci sınıf mücadelesine kazanma çabamıza önemli bir katkı sunmasını hedefliyoruz.

Kurultayımızda sermayenin üretim sürecinde uyguladığı politikarlardan ideolojik saldırılara kadar bir dizi başlık üzerinden örgütlenmenin önündeki engeller tartışılacaktır. Ataerkil anlayışın, dinsel gericiliğin ve milliyetçiliğin kadın işçilerin örgütlenmesine nasıl yansıdığı çok yönlü irdelenecektir. Ku-

rultayımız emeğin korunması mücadelesinin emeğin özgürleşmesi yolundaki önemini gözeterek, bu çerçevede kadın işçilerin mücadele taleplerini işlerken, öte yandan kadının gerçek ve kalıcı kurtuluşunu sosyalist bir perspektifle ele alacaktır.

Kadın işçilerin yer aldığı direniş ve eylem deneyimlerinin de işleneceği kurultayda, devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesi yolunda karşılaşılan engeller somut örneklerle ele alınacaktır.

İşçi - Emekçi Kadın Komisyonları önümüzdeki süreçte tam bir seferberlik içinde kurultay çalışmalarına yoğunlaşacaktır. Yüzu işçi ve emekçi kadınlara dönük, sınıf çalışmamızın somut hedefleri çerçevesinde sanayi havzalarına, fabrikalara yoğunlaşmış bir ön hazırlığa konu edilecek olan bu çalışmalarla kadın işçilere çok yönlü olarak seslenilecektir. Komisyonlarımız, omuzlarına yüklenen görev ve sorumlulukla hareket ederek sürece yüklenecektir.

Sen kadın işçi

Sen kadın işçi!

Fabrikada işçi

Evde ev emekçisi

Fabrikada sömürülür

Evde emeğin görülmez.

Üretirsin durmadan üretirsin de,

Emeğin kıymet bulmaz.

Sen işçi, sen eş, sen ana

Bu hayatta paydos yok sana.

Gün ağardığında düşersin yollara

Beşiğinde yavrunu bırakırsın gözün yaşlı

Ekmek dersin,

Yavrumun geleceği dersin...

Sonra hatırlarsın çocukluğunu

Bir oyuncak bebeğin olmadan

Ana oldun.

Çocukluk nedir bilmeden

Kadın oldun.

Ben yaşamadım hayatı

Yavrum yaşasın deyip silersin gözyaşını.

Sarılırsın hayat kavgasına,

Geçersin tezgah başına.

Bir yandan hayaller kurarsın.

Bahçeli bir ev düşlersin,

Ay sonu kira derdi olmayan.

Birden ustanın sesi karışır hayallerine

"Çalışın!"

Çalışırken unuttururlar sana insan olduğunu.

Bu devran nereye kadar?

Bu hayatın üreteni sensin,

Yöneteni başkaları.

Nereye kadar yaşamadan ölüp gitmek?

Siz değil misiniz ellerinizle üreten hayatı

Kadınıyla erkeğiyle.

Payınıza düşen karın tokluğu.

Kurtuluşunuz kendi ellerinizde

Kadın erkek el ele verip,

Yeni bir dünya yaratmalı.

Öyle bir dünya ki

İnsana insan olduğunu hatırlatmalı.

Ümraniye'den bir işçi

Kadın göçmenler şiddet ve istismarla karşılaşiyor

Uluslararası Af Örgütü tarafından yayımlanan araştırmaya göre, Suriye ve Irak'tan kaçarak Avrupa'ya gelen çok sayıda kadın yolculuk sırasında, şiddet, istismar ve taciz ile karşı karşıya kalıyor. Örgütün konuyu ele aldığı son raporunda, "Bu durumun yolculuk sırasındaki Avrupa dahil olmak üzere hemen hemen her durak için geçerli olduğu" belirtildi. Kadın göçmenlerin çoğunun, yol boyunca fiziksel ve finansal olarak istismara uğradığı belirtildi. Ayrıca raporda kadınların, insan tacirleri, güvenlik personeli veya diğer erkek göçmenler tarafından cinsel iliş-

kiye zorlandığına yer verildi.

TUVALETE GİTMEK İÇİN YİYİP İÇMİYORLAR

Görevlilerinin verdiği bilgilere göre, Avrupa'ya gelen göçmenlerin büyük bir çoğunluğu erkek. Raporda, göçmen kamplarında kadınların erkeklerle aynı tuvalet ve duşu kullanmak zorunda kaldığı, bazı kadınların tuvalete gitmemek için daha az yediği ve içtiği belirtildi.

Rapora göre, örneğin 22 yaşında ki bir Iraklı kadın, Almanya'da ünifor-

malı bir güvenlik görevlisinin kendisi ile yalnız vakit geçirebilmek için kıyafetler verme teklifi yaptığını anlattı. Yardım görevlileri, göçmenlerin kabul ve kayıt işlemleri tek tek yapıldığı için şiddet vakalarının önlenmesinin güçlüğüne işaret ediyor. Yunanistan'ın Midilli Adası'nda Uluslararası Kurtarma Komitesi Koordinatörü Jenny Becker, "Karşı karşıya olduğumuz en büyük güçlüklerden biri, uluslararası toplumun, yani hükümetlerin bu krizin farkına varmalarının ve bunun silip atabilecekleri bir şey olmadığını fark etmelerinin gecikmesi" dedi.

Hrant Dink katledilişinin 9. yılında anıldı

AGOS Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, katledilişinin 9. yılında eylemlerle anıldı.

19 Ocak günü Agos Gazetesi'nin İstanbul Osmanbey'deki bürosu önünde toplanan kitle, sloganlarla Dink cinayetini lanetledi. Bu yılki anmada katledilen Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi de pankart, döviz ve sloganlarla anıldı. Binadan yapılan konuşmalarla Hrant'ın ve Tahir Elçi'nin katledilmesi teşhir edilirken Hrant'ın katledilmesinin gerçek sorumlularının 9 yıldır cezasız bırakıldığına dikkat çekildi. "Öldür' diyenler yargılasın" talebi dile getirildi.

Hrant'ın katledildiği saat 15.10'da ise saygı duruşu gerçekleştirilirken Hrant'ın kendi konuşması dinletildi. Saygı duruşunun ardından Cumartesi Anneleri adına söz alan **Maside Ocak** Hrant Dink ve Tahir Elçi'yi andı. Devletin demokrasi, barış isteyen ve kendisine biat etmeyenleri katlettiğini ifade ederek Kürdistan'da süren katliam ve sokağa çıkma yasaklarını teşhir etti.

Tahir Elçi'nin eşi **Türkan Elçi** de söz alarak Tahir Elçi'nin ağzından yazdığı ve Hrant'ın da katledilişini ele alan mektubu okudu. Devlet eliyle gerçekleştirilen katliamları teşhir eden mektup "Bizi unutmayacağınızı biliyoruz. Gözümüz arkada kalmayacaktır" sözleriyle sona erdi.

Taksim'de toplanmak isteyen kitle polisin engellemesi nedeniyle Harbiye'de toplanarak bina önüne yürüdü.

Ankara'da Yüksel Caddesi İnsan

Hakları Anıtı önündeki eylemde yapılan konuşmalarda Kürt kentlerinde devam eden abluka ve katliamlara değinildi. Hrant Dink cinayetinden beri geçen 9 yıllık süreçte faillerin cezalandırılmadığına, yeni katliamların yaşanmaya devam ettiğine dikkat çekildi.

Akşam saatlerinde de Güvenpark'ta yapılan bir eylemle Hrant Dink anıldı.

İzmir Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'nin, Alsancak Sevinç Pastanesi'nden Alsancak İskelesine yürümek istemesi üzerine polis kitlenin önüne barikat kurdu. Yapılan görüşmeler sonucunda anma başka bir alanda gerçekleşirken polis ses aracının alana girmesinde sıkıntı yarattı.

Eylemde okunan basın açıklamasında Dink cinayetinin sorumlularının 9 yıldır

cezalandırılmadığı, sadece iki tetikçinin ceza aldığına dikkat çekildi. Dink'in katledilmesinin sorumluluğunun devlet ve AKP üzerinde olduğu belirtilen açıklamada cinayetlere rağmen adalet için mücadele edileceği vurgulandı.

Bursa Setbaşı'nda toplanan kitle Heykel'e yolun tek şeridini kapatarak yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında 2 sivil faşistin kitleye saldırması üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Faşistleri kitlenin elinden polis aldı. Heykel'de okunan açıklamada Hrant'ın gerçek katillerinin hala bulunmadığı dile getirildi. Kürt illerinde yaşanan katliamlara ve Tahir Elçi'nin katledilmesine vurgu yapılarak "Bunları gerçekleştirenler Hrant'ı katledenlerdir" denildi.

Elçi cinayetinde kamera görüntüsü kayıp

Sur'da katledilen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin vurulma anına ilişkin görüntülerden PTT şubesine ait güvenlik kamerasının 17 dakikalık kısmının dosyada olmadığı ortaya çıktı.

Bunun üzerine savcıya dilekçe veren avukatların dilekçesinde "PTT kamera kayıtlarında olay günü saat 11.34 ile 11.51 saatleri arasında 17 dakikalık bir kesintinin mevcut olduğu, bu haliyle görüntü kayıtlarına dışarıdan müdahale edilmiş olabileceği kuşkusuna ortaya çıkmaktadır" ifadeleri yer aldı. Görüntü kayıtlarının ve bunları kaydeden cihaz ve hafıza kartlarının TÜBİTAK'a veya Adli Tıp Kurumu'na gönderilmesi talep edildi.

Polis kamerasında 13 saniyelik görüntünün de kaybolduğu daha önce ortaya çıkmıştı. Bu kayıp görüntünün Elçi'nin vurulduğu ana ait olduğu iddia edilmişti.

'Kayıp görüntü' 10 kez kopyalandı

Hrant Dink'in öldürülmesinin ardından, olay yerindeki Akbank şubesinin güvenlik kamerası kayıtlarının kendini Asayiş Büro, Terör Büro ve İstihbarat Şubesi polisleri olarak tanıtan görevliler tarafından defalarca alındığı, en son banka müdürünün görüntüleri orijinali ile birlikte polise verdiği ortaya çıktı. Banka müdürü görüntüleri verirken tutulan ve savcılığa verilen tutanak ise 'kayboldu'. Yine görüntüler defalarca devlet görevlileri tarafından alınmasına rağmen bu görüntüler de ortada yok.

Cumartesi Anneleri İsmail Şahin'in akıbetini sordu

Cumartesi Anneleri 16 Ocak'ta gerçekleştirdiği 564. eyleminde İsmail Şahin'in akıbetini sordu. Bu haftaki eylem 20 yıl önce Beyoğlu Belediyesi'nde çalırken kaybedilen İsmail Şahin ve 20 yıldır eşini arayan, geçen sene hayatını kaybeden Kiraz Şahin için yapıldı.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan eylemde Hanife Yıldız, İkbal Eren ve Ali Ocak'ın konuşmalarının ardından basın açıklaması gerçekleştirildi.

"ERDOĞAN '90'LARDAN BERİ AYNI"

Açıklamada iktidardan farklı düşünen herkese karşı baskıların arttırıldığına, Kürt kentlerinde gerçekleşen katliamlara dikkat çekildi. DİSK Genel-İş üyesi İsmail Şahin'in 18 Ocak 1996 günü Beyoğlu Belediyesi temizlik aracında çalışırken

kaybedildiği, tüm çabalara rağmen dönemin İstanbul Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan'ın kendileriyle görüşmediği bilgisi verildi.

Eşi Kiraz Şahin'in 2013'te Beyoğlu Belediye Başkanı Misbah Demircan ile yaptığı görüşmede, Demircan'ın kendisine

"Sen onu aramaktan vazgeç, o güzel bir kadın bulup gitmiştir" dediği aktarıldı.

Açıklama "Devletin Kiraz Şahin'e 19 yıl boyunca yaşattığı işkencenin hesabını sormaktan vazgeçmeyeceğiz. Ne Kiraz'ı ne de akıbetine ömrünü adadığı İsmail'ini unutacağız" denilerek sonlandırıldı.

Kirli savaş ve batının suskunluğu tartışmaları...

Bölgesel düzeyde güçlenen ve önemli kazanımlar elde eden Kürt halkının direniş iradesini kırmak, Kürt hareketini ehlileştirmek, Türk burjuvazisinin gerici çıkarlarını hayata geçirmek amacıyla sermaye iktidarı açık bir imha savaşı yürütmektedir. Söz konusu faşist baskı ve zorbalık, en gelişmiş askeri teknolojiyle donanmış işgal kuvvetlerinin henüz doğmamış anne karnındaki bebekten, 3 aylık Miray'a, 70 yaşındaki dedeye kadar tüm Kürt halkını hedefine alarak sürdürülmektedir. Zorunlu göç politikası ile kentler boşaltılırken, Kürt siyasetçilerin yargısız infazlarla katledildiği bir kirli savaş süreci işletilmektedir. Kürt halkı abluka altındaki kentlerde açlıkla, susuzlukla yüz yüze bırakılırken, cenazeleri sokak ortasında çürümeye terk edilerek teslim alınmaya çalışılıyor. Burjuva medyanın yürüttüğü yalan kampanyaları ile psikolojik savaş teknikleri pervasızca uygulanıyor. Sur, Cizre, Silopi'de yoğunlaşan kuşatma, Kürdistan'ın dörtbir yanında büyük bir fedakarlıkla sürdürülen, her türlü zorbalığa karşı dizginlenemeyen, özgürlük tutkusuyla yoğunlaşmış direniş çarptıkça daha şiddetleniyor. Emperyalistler arası kızışan hegemonya krizinin etkisiyle Ortadoğu'da her geçen gün daha da önemli bir aktöre dönüşen Kürt hareketine yönelik saldırıların bölgedeki gelişmelerin seyrine bakarak daha da artacağı açıktır. Kürt hareketinin emperyalizmle ve onun işbirlikçisi Türk sermaye devletiyle uyum içinde demokratik siyasi çözüm ufkuna sahip olmasına rağmen, gerek kimlik, gerek de konum bakımından Güney Kürdistan'daki Kürt partilerinden ayrı bir yerde durması emperyalizmin ve işbirlikçilerinin bölgeyi kendi çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirdiği günlerde tehdit olarak görülmektedir. Topyekün savaş ve ablukanın amacı, her geçen gün daha büyük bir özgüvene kavuşan, devrimci konum ve kimlikten yoksun olmakla birlikte devrimci dinamikleri içinde barındıran Kürt hareketinin direnişçi çizgisinin ehlileştirilerek emperyalistlerin bölgesel çıkarlarına uyumlu hale getirilmesidir. Kürt halkının ulusal demokratik kazanımlarının üzerinden geçerek, Kürt hareketini boğmaktır.

Topyekün savaş ve ablukanın amacı, her geçen gün daha büyük bir özgüvene kavuşan, devrimci dinamikleri içinde barındıran Kürt hareketinin direnişçi çizgisinin ehlileştirilerek emperyalistlerin bölgesel çıkarlarına uyumlu hale getirilmesidir. Kürt halkının ulusal demokratik kazanımlarının üzerinden geçerek, Kürt hareketini boğmaktır.

Sermaye iktidarının dümenindeki dinci parti 7 Haziran seçimleri ardından, öncesinden hazırlığını yaptığı kirli savaşın düğmesine basarak asıl olarak işçi sınıfı ve emekçilerin azgın sömürüye ve yıkıma karşı ayağa kalkmasına engel olma amacını gütmüştü. Milliyetçi-şoven-dinci gericilik zehrini kullanarak sınıf ve kitle hareketinin güçlenme dinamiklerini dinamitlemek, ezmek için her türlü kirli oyunu devreye sokmuştu. Şimdi de Kürt illerinin Kobanêleşmesi anlamına gelen açık kitle kıyımını meşru göstermeye çalışıyor. Bugün okulların, hastanelerin karakola dönüştürüldüğü, işgal ve sokağa çıkma yasaklarının toplu imha ve göçe zorlama hareketi olarak şiddetlendiği, kural tanımayan bir barbarlık hüküm sürüyor.

Durdurak bilmeyen vahşetin kirli savaş medyasının yalan haberleri ile gizlenmesi ise sermaye devleti açısından her geçen gün daha da zorlaşıyor. En gelişmiş savaş teknolojisi ile yürütülen kirli savaş Kürt halkının bugün özyönetim talebinde ifadesini bulan özgürlük uğruna sürdürdüğü direnişin

duvarına çarptıkça, saldırganlığın dozu da artıyor fakat direniş bitirilemiyor. Batı metropolleri de dahil kalekollar inşa etmek, baskı ve zoru daha ileri düzeyde tahkim etmek, milliyetçi-şovenist histeriyi körüklemek ile çok yönlü sıkışmışlığın içinden çıkmanın yolunu arıyor.

Burada Kürt halkının cumhuriyet tarihinin en kapsamlı saldırısı ile karşı karşıya kaldığı, işçi sınıfının ekonomik-sosyal yıkımla tam anlamıyla köleleştirilmeye

çalışıldığı bir süreçte; toplumsal yaşamın üzerine çökertilen gerici atmosferin neden olduğu suskunluktan da bahsetmek gerekiyor. Son 2 haftadır savaşın şiddetinin artması ve kitlesel ölümlerin içinde çocukların ezici ağırlığı 'batı'daki suskunluk tablosunu değiştirmeye başladı. Yanı sıra Kürt halkıyla dayanışma çabası içinde olan en ufak bir çıkış arayışının dahi en kaba devlet terörü ve linçle yanıtlanması ise alttan alta biriken mücadele dinamiklerini mayalayan bir etki yaratıyor. Yapılan eylemler, basın açıklamaları, ODTÜ başta olmak üzere üniversitelerdeki anlamlı eylemler, dayanışma örnekleri, 29 Aralık'ta DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla yapılan iş bırakmalar ile Alevi örgütlerinin açlık grevleri ile batıdaki suskunluk tablosu bir nebze farklılaşmış olmakla birlikte; bu çıkışlar henüz çok yönlü saldırı atmosferini dağıtacak güçten son derece yoksundur. 1 Kasım sonrası daha büyük bir kararlılık biçiminde toplumun üzerine çöken baskı ve zorbalığın Kürt halkına yönelik sömürgeci savaşla tırmandırıldığı bir süreçte batının suskunluğu üzerinden liberal-reformizmin pek çok serzenişine tanık olmaktadır. Kürt hareketinin ekseninde kendini gösteren bu pratik Kürt halkının yalnız bırakılmışlığı, bunun yarattığı kopuş başlıkları ile yürütülen tartışmayla batıda yaşayan kitlelerin duyarsızlığının eleştirisi ile birlikte sürüyor. Öncelikle vurgulamak gerekir ki tam ortasında olduğumuz savaş ve gericilik dönemine sermaye devleti militarist aygıtını yeniden tahkim ederek milyonların gözü önünde hazırlanmıştır. Burjuva gericiliğinin çok yönlü kuşatmasına rağmen milyonların ayağa kalktığı Haziran Direnişi'nden bugüne sermaye devleti devrimin biriken potansiyellerini boğmak için kapsamlı hazırlıklar yapmıştır. Ki o günden bugüne Türkiye metropollerini de saran

6-8 Ekim eylemleri, Greif işgali-direnişi, metal fırtınası ve başkaca kitlesel-militan sokak eylemleri patlak vermiş, AKP iktidarı ise bu gelişmeleri polis devleti uygulamalarını tırmandırarak karşılamıştır. Bugün, 2013 MGK toplantısı ve 2014'te yenilenen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi ile startı verilen saldırganlığın sonuçlarını yaşayarak görüyoruz.

Peki soruyoruz; bugün bu eleştiri sunan Kürt hareketi bölge halklarıyla dayanışmaya verdiği önemin gerekliliklerini batı metropollerinde yerine getirmiş midir? Bugün AKP iktidarının politikalarına yönelik en ufak muhalif bir ses çıkarmanın dahi boğulmaya çalışıldığı bir karanlık dönemi yaşıyorsak, bu tabloda çürüyen cumhuriyetten 'demokratik cumhuriyet' çıkarma hayaliyle kitlelerin kötürümleştirilmesine neden olan Kürt hareketi eksenindeki reformizmin payı büyüktür. Burjuva cumhuriyetin bir dizi anayasal reformla demokratikleşmesi ve ulusal hakların adem-i merkezîliğe dayalı özyönetim-yerinden yönetimle güvence altına alınma çizgisi üzerinden süren müzakere sürecine geri dönme, ya da savaş açmazının geldiği nokta ortadadır. Çözüm aldatmacasını büyük bir ustalıklarla yürüten AKP iktidarı bu süre zarfında ülkeyi tam anlamıyla açık hapishaneye dönüştürme anlamına gelen yasal-yasadışı her türlü karşı devrimci hazırlığı yapmıştır. Haziran Direnişi'nden 6-8 Ekim eylemlerine ve sonrasına bakıldığında bugünkü dizginsiz saldırganlığın sinyallerini görmek mümkündür. Linç, provokasyon, yargısız infazlar, sokağa çıkma yasakları ve açık katliamlarla bugünün provası yapılmış, barajlar, kalekollar ile gerçek yüzünü gösteren 92 yıllık geleneksel inkar ve imhaya karşı masayı ayakta tutmak adına AKP iktidarı ile ipleri germeyecek bir taktik hat izlemiş, hesap sormak için sokağa çağrı yapan açıklamalarda bulun-

Çözüm aldatmacasını büyük bir ustalıklarla yürüten AKP iktidarı bu süre zarfında ülkeyi tam anlamıyla açık hapishaneye dönüştürme anlamına gelen yasal-yasadışı her türlü karşı devrimci hazırlığı yapmıştır.

olarak görülmektedir. Topyekün savaş ve ablukanın amacı, her geçen gün daha büyük bir özgüvene kavuşan, devrimci konum ve kimlikten yoksun olmakla birlikte devrimci dinamikleri içinde barındıran Kürt hareketinin direnişçi çizgisinin ehlileştirilerek emperyalistlerin bölgesel çıkarlarına uyumlu hale getirilmesidir. Kürt halkının ulusal demokratik kazanımlarının üzerinden geçerek, Kürt hareketini boğmaktır.

maktan özel olarak kaçınılmıştır.

7 Haziran'a kadar olan seçim ön sürecinde yaşanan organize şiddet ve katliamlar karşısında kitleler sağduyuya çağrılarak çözüm adresi olarak sandık gösterilmiştir. Bu uzlaşmacı politika AKP iktidarına hamle üstünlüğü sağlamış, bu sayede ekonomik-siyasal kriz ile emperyalist savaş ve saldırganlık sarmalında can çekişen sermaye düzeni soluk almayı başarmıştır. Elbette Kürt hareketi bu süreçle Kürdistan'daki gücünü ve etkisini arttırmış, Rojava'daki fiili özerklik, kirli savaş makinesi IŞİD'e karşı verilen destansı direnişin kendisi ulusal kazanımları koruma ve özerkliği kuzeyde de inşa etme iradesini büyütüştür. Bununla birlikte, 'demokratik cumhuriyet' programıyla kurulu düzenin demokratikleştirilmesi projesi içinde Kürt sorununu çözmeye söylemi, en ufak kırıntı demokratik kazanımın dahi yerle bir olduğu ve işçi sınıfı-emekçilerin ayaklarına kölelik prangalarının vurulduğu bir dönemde kitlelerin kapitalizmin neden olduğu çok yönlü sorunlara karşı büyüyen isyanını dizginlemenin aracı olmuştur. Ki, bu zaman zarfında kirli savaşın tüm hazırlığı tamamlanmıştır. 7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar olan süreçte Suruç, Ankara katliamları ile toplumsal muhalefete, yüzünü sokağa dönen ilerici işçi-emekçi kitlelere korku salma operasyonları yapılmış, Kürt hareketine, devrimci-ilerici güçlere cadı avı başlatılmıştır. Örneğin işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan kapsamlı sindirme saldırısına karşı gerçekleşen eylemler, Ankara Katliamı sonrası örgütlenen grev-boycot eylemleri korku atmosferini

dağıtan önemli tepkiler olmuştur. Fakat 1 Kasım öncesi koyu baskı ve zorbalığa karşı fiili-meşru-militan eylemlilikler geliştirip yaygınlaştırılabilecekken yine çözüm adresi olarak sandık gösterilmiştir. Sermaye iktidarının hesaplarını bozabilecek bu kırılma noktaları 1 Kasım'dan büyük beklentileri olan parlamentarist-reformistler tarafından onarılmaya çalışılmıştır. Katliam makinesi gibi çalışan sermaye iktidarından hesap sorma anlamına gelecek ve en ufak bir kıvılcımda 6-8 Ekim eylemlerinde olduğu gibi büyük bir yangına dönüşebilecek sokak çağrılarından uzak durulmuştur. Bu tutum Kürdistan'da bir etki yaratmamıştır ancak bölgenin dışındaki kentlerde korkuyu öfkeye ve hesap sormaya dönüştürebilecek olanakların, faşist baskı ve teröre karşı direnme eğiliminin çarçur edilmesinde etkili olmuştur. Devamında 1 Kasım'dan hezimetle çıkılması Kürt hareketi ve AKP'yi geriletmek için umudunu sandığa bağlayan kesimlerde hayal kırıklığı, karamsarlık yaratmış, sermaye devleti de bu durumdan yararlanarak tam anlamıyla pervasızlaşmıştır. En ufak hak arama talebinin işkence, gözaltı, en ufak bir muhalif sesin hukuk terörü, tutuklama, işten atılma ve hunharca katledilme ile yanıtlandığı gerici bir siyasal atmosferin dağıtılmasının tek yolu sokağa çıkmaktır. Sermaye düzeni bugün kapitalist krizin bunalımı içinde debelenirken toplumsal mücadelenin fay hatlarında biriken öfkeyi uyguladığı çeşitli yöntemlere ve vahşi katliam pratiklerine rağmen tamamen bastıramamanın telaşı içinde korkularını büyütmede, tam da bu nedenle daha da

Yapılması gereken şey suskunluğu kitlelerin devrimci eylemiyle kırmak ve Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı büyütme.

saldırganlaşmaktadır. Ayrıca peşpeşe iki seçim aldatmacasının yarattığı beklenti ve sahte vaat bombardımanına rağmen o süreçte patlayan metal fırtınası, fırtınanın geri çekilmesi sonrası yaşanan direnişler, mücadele dinamiklerinin sınıfın içinde büyüdüğünü kanıtlamaktadır. Kürt halkının ulusal esaretinin sorumlusu olan kapitalist özel mülkiyete dayalı sermaye iktidarının gerici faşist kuşatmasını dağıtmanın, halkların gerçek anlamda kardeşleşmesinin tek yolu işçilerin birliği, halkların kardeşliği bakışını siyasal mücadelede ete kemiğe büründürmektir. Bu açıdan esasında yaşanan gelişmelere karşı harekete geçme isteği duyan ilerici-öncü işçi ve emekçilerin öfkesini ortak bir kanalda birleştirebilecek, sermaye devletinin milliyetçi-şovenizmi pompalayan yalan kampanyasını yerle bir edecek bir örgütlenme ve mücadele pratiği ge-

rici ablukayı kırarak temel halkadır. Batı metropollerinde işçi ve emekçilerin Kürt halkıyla etkin dayanışma içerisine girmesini sağlamanın koşulu fabrikaları, sanayi havzalarını kuşatmak ve sınıfsal dinamikleri fiili-meşru ve militan bir çizgide harekete geçirmektir. Bunun dışında söylenecek hiçbir söz, bugün işçi emekçi kitleleri içinde bulunduğu ağır sömürü koşullarına ve kirli savaşa karşı harekete geçirecek gücü yaratamaz. Yapılması gereken şey batının suskunluğunu kitlelerin devrimci eylemiyle kırmak ve Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı büyütme. Ne AİHM kapıları, ne sermayenin meclisi, ne de düzenin hukuku bu sorunların çözümü olamaz. Türkiyeli işçi-emekçilerin ortak mücadelesini sınıfsal bir zeminde örgütlemek acil bir ihtiyaçtır.

Ya barbarlık ya sosyalizm!

TKİP DAVA TUTSAĞI EVRİM ERDOĞDU

Batıdaki sessizlik üzerine HDP'ye sorular

Batıdaki sessizliğe değinmeden önce, Kürdistan'daki katliamlar üzerine bir şeyler söylemek istiyorum. Sermaye devleti, Kürt halkının yaşama hakkını gasp etmenin ötesine geçerek, ölümlerini gömme hakkına dahi saldırıyor. 6 cenazeyi hastaneden kaçırdı ve aileleri olmadan gömdü. Bunlardan birisi 70 yaşın üzerindeki Taybet anaydı. Taybet ananın cenazesi 7 gün boyunca Silopi'de vurulduğu yerde, sokak ortasında kalmıştı.

Katliamcı devlet ciltlerce kitap yazacak kadar yalan söylüyor. Yalanlarında da, katliamlarında da sınır tanımıyor. Böylesine pervasız hareket edebilmesinin temel bir nedeni de, Türkiye'nin batısındaki sessizliktir. Cılız da olsa çıkmaya başlayan sesler ise şiddetle bastırılmaya çalışılıyor.

Kürt halkı batıya dönüp, "bizim katledilmemizden siz de sorumlusunuz, siz de suçlusunuz" dese, vicdanı olan hiç kimse yanlış söylüyorsun diyemez.

"Haziran Direnişi'nde üç beş ağaç için ayağa kalkanlar, şimdi yüzlerce Kürt katlediliyorken sessiz" diyenler de var. Ha-

ziran Direnişi üç beş ağacı kestirmemek için başlasa da, sonrası üç beş ağaç için bir direniş olmadı. Haziran Direnişi'nde kendiliğinden pek çok eylem gerçekleşti. Bu eylemlere şu veya bu düzeyde "öncülük" edenler olmasa bu eylemler belki de o kadar büyüymeyecekti. Elbette Haziran Direnişi'ne devrimci ve ilerici güçler tek başına öncülük etmediler, ancak eylemlerde yerlerini aldılar ve üzerlerine düşeni yapmaya çalıştılar.

Peki, Haziran Direnişi'ne şu veya bu düzeyde "öncülük" edenler, şimdi ne yapıyor veya yapmıyor? Bu yazının yazarı da kendini suçlular kervanına katıyor, ancak HDP'yi daha az suçlu olarak değerlendirmiyor. Haziran Direnişi'nde HDP'nin omurgası Kürt bileşenler yoktu. Diğer sol güçler şu veya bu oranda direnişin içindeydiler. Haziran Direnişi'ni geçip, Kobanê direnişinin başlangıcındaki 6-8 Ekim eylemlerine bakalım. Selahattin Demirtaş'ın çağrısıyla batıda sermaye devletini rahatsız edecek düzeyde eylemler gerçekleşti. Ancak HDP 6-8 Ekim eylemleri sonrasında, sermayenin

saldırıları karşısında, bugün hala süren savunma pozisyonuna geçti ve fiili olarak eylem çağrılarını sonlandırdı.

Ve bugün HDP, kirli savaş Kuzey Kürdistan'da insanlık dışı boyutlar kazandığı halde 6 Ekim öncesinde yaptığı çağrılarını yapmıyor ama batıdaki sessizliği eleştirebiliyor. HDP'ye yönelik eleştirilerimi saklı tutarak, sadece birkaç soru sormak istiyorum:

- Batıdaki sessizlik bir suç anlamına geliyorsa, HDP de bu suçun bir parçası değil mi?

- Kobanê'de IŞİD çetelerinin saldırısı sonrasında Türkiye'de eylem çağrısı yaptınız. Peki, şimdi niye batıda eylem çağrısı yapmıyorsunuz?

- HDP'li milletvekilleri bir şey yapmıyor diyemeyiz. Kürdistan'daki her eylemde, batıdaki tek tük eylemlerde varlar. Ne var ki batıyı suskunluktan çıkaracak bir eylem programı ve çağrılarından kaçınılıyor. "Çözüm" denen masa için olabilir mi bu kaçınma?

Bu soruları okuyan HDP'liler hemen savunma refleksine girmemeli. Çünkü

"çözüm" masasından bağımsız olarak vicdanen yanıtlanması gereken sorular bunlar.

ÖLÜM ORUCU GAZİSİ MUHARREM KURŞUN

Not: 21 Mart 2001'de Cengiz Soydaş şehit düştüğünde ben de dahil tüm direnişçiler Cengiz'i kiskanmıştk. Sessiz karanlığı yaran ilk mermiydi Cengiz. Sessiz karanlık şimdi batıda var. Süreç, olaylar birbirinden çok farklı. Ama aynı duyguları yaşıyorum. Sessiz karanlığın parçalanmasını istiyorum. Sorular da bu istekle döküldü yüreğimden, sessiz karanlığa atılan bir çakıl taşı olarak...

DEV TEKSTİL 1. yılında!

Geride bıraktıklarımız geleceği kazanmak için yaptıklarımızdır!

DEV TEKSTİL olarak 1. yılımızı geride bıraktığımız bu günler Greif işgalinin de 2. yılını doldurduğu günlerdir. 8 Şubat 2014 tarihinde Hadımköy'de kopan fırtına, devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının ete kemiğe büründüğü bir mücadele olarak yaşandı. Greif işgaliyle sınıf mücadelesine getirilen yeni ölçüler, sermayenin baskı ve saldırılarına karşı fiili meşru mücadeleden başka bir yol olmadığını bir kere daha gösterdi. Bununla beraber kendilerini "devrimci", "ilerici" olarak ifade eden sendikacıların gerçek kimliklerini de ortaya serdi.

Ağızlarından "taşeron cumhuriyetini yıkacağız", "fiili meşru mücadeleyi büyüteceğiz" söylemlerini düşürmeyenler açık ya da dolaylı olarak bir bir Greif iş-

galinin karşısında saf tuttular. İhanetçi işbirlikçi sendikacıların avukatlığına soyundular. Aradan 2 yıl geçti aynı anlayışın temsilcileri benzer tutumlarını sürdürüyorlar.* Çünkü Greif işgali ve Greif işgaliyle temsil edilen anlayış onların sahtekarlığını ortaya serdi. Saltanatlarını sarsıtı. İşçi sınıfına gerçek sınıf mücadelesinin nasıl olması gerektiğini gösterdi...

Varsın onlar işçi sınıfının mücadele değerleriyle alay ededursunlar. Greif işgalinin ölçüleri bugün işçi sınıfı içinde kök salıyor. Yeni Greifler sınıfın bağrında mayalanıyor. Mayıs ayında gerçekleşen metal fırtına bunun en somut göstergesi olarak yaşandı. Yeni fırtınalar patronlar düzenini derinden sarsacağı gibi her rengeyle sendikal bürokrasiyi de tarihin

çöplüğüne atacaktır.

Şanlı Greif işgali fabrika komitesi ve bölüm komitelerine dayalı gerçek bir işçi demokrasisi olarak yaşandı. "Söz, yetki, karar" hakkının işçilerde olduğu bir örgütlenme olduğu için işgal başladığında DİSK TEKSTİL yöneticilerinin patronun safına geçmesi, direnişi yasa dışı ilan etmesi bile 60 günlük destanın yazılmasını engelleyemedi. Kendi öz örgütlülüklerine sahip olan işçiler asıl yasa dışı** olanın işçi sınıfı mücadelesine ihanet eden DİSK TEKSTİL yönetimi ve onlara destek verenler olduğunu, sergiledikleri onurlu mücadeleyle gösterdiler.

Sermayenin ve sendikal bürokrasinin her türlü saldırısına rağmen Greif'te 60 gün boyunca destansı bir tarih yazıldı. Bu tarih işçi sınıfı mücadelesinde yeniyi ifade etmektedir. Yeninin temel ilkesini "sınıfa karşı sınıf" tutumu, eylem anlayışını "işgal, grev, direniş" pratiği oluşturmaktadır. Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası böyle bir ilkenin ve anlayışın üzerinden yükselmektedir. Kapitalist sömürden kurtulmak için devrimci sınıf hareketi yaratma mücadelesine tekstil işçileri

Sendikamız tekstil işçisi başta olmak üzere bütün işçilerin mücadelesine örgütü olarak yükselmektedir.

Bütün öncü ilerici işçileri Greif işgalinin mücadele ilkelerini ve pratiğini sahiplenmeye devrimci sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltmeye davet ediyoruz.

cephesinden katkı sunma hedefiyle yolunu yürümektedir. Sendikamızın geride kalan bir yılı bu anlayışın izleriyle doludur. Sendikamız tekstil işçisi başta olmak üzere bütün işçilerin mücadele örgütü olarak yükselmektedir. Bütün öncü ilerici işçileri Greif işgalinin mücadele ilkelerini ve pratiğini sahiplenmeye devrimci sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltmeye davet ediyoruz.

DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI

**Birleşik Metal İş Sendikası'nın son Genel Kurulu bu gerçekliğin son örneğidir. Sermayenin karşısında dut yemiş bülbüle dönen sendika ağaları devrimci metal işçilerini salona almamak için etten duvar ördüler...*

***İşçi sınıfının sermayeye karşı verdiği dışı mücadelesinin yasalarına göre*

DEV TEKSTİL Genel Meclis Toplantısı gerçekleşti

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) Genel Meclis ve Eğitim Toplantısı 16-17 Ocak tarihlerinde sendikamızın İstanbul'daki genel merkezinde gerçekleştirildi.

İlk gün diğer illerden gelenlerle birlikte yapılan kahvaltının ardından eğitim programına geçildi. Program, işçi sınıfı mücadelesinde yitirilenler anısına gerçekleştirilen saygı duruşuyla açıldı.

DEV TEKSTİL MYK adına yapılan açılış konuşmasında, genel meclis ve eğitimle hedeflenenler vurgulandı. Sınıf hareketinin ve siyasal sürecin güncel durumu özetlenerek, sendikamızın ana tüzüğünde yer alan devrimci sınıf sendikacılığı çizgisinin hayati önemine ve ihtiyaç olarak kendini ortaya koyduğuna dikkat çekildi. DEV TEKSTİL'in misyonunun ve bu çizgiyi benimseyen üyelerinin sorumluluklarının altı çizildi. Devrimci sınıf hareketinin yaratılması için görevlere işaret edildi.

İlk sunum "Türkiye sınıf hareketi tarihi" üzerine idi. Ardından "Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışı ve sendikalar" ve "Tekstil işkolu" sunumları yapıldı.

İkinci bölüm "Tekstil işçilerinin gün-

demleri ve örgütlenme sorunları" sunumu ve "Tekstil işkolunda kadın ve çocuk işçiler" başlıklı seminer ile başladı. Avukat Zeycan Balcı Şimşek'in sunduğu "Sınıf hareketi ve hukuksal mücadele" semineriyle ilk gün sona erdi.

İkinci gün divan seçiminin ardından altı aylık faaliyet raporunun okunmasıyla, ilk gündem hakkında görüşler aktarıldı. Ardından sırasıyla "Siyasal gelişmeler ve işçi hareketi", "Örgütlenme yol, yöntemleri ve araçları" ve "Altı aylık hedeflerin belirlenmesi ve çalışma planının genel hatlarının oluşturulması" başlıklı gündemler ele alınarak saptamalar yapıldı.

Gün boyunca yapılan tüm oturumlarda, görüş ve öneri sunumlarıyla oldukça geniş ve kapsamlı tartışmalar yaşandı. Geçmiş çalışmalar ele alınarak eksiklikler ve nedenleri ortaya kondu. Faaliyet ve çalışmalarda yaşanan ve karşılaşılanlar dile getirilerek deneyimler paylaşıldı.

Siyasal süreç tüm yönleriyle ele alınarak, işçi sınıfının karşı karşıya olduğu siyasal ve ekonomik saldırılara dikkat çekildi. İşçi sınıfı hareketinin güncel durumu irdelenerek, izlenmesi gereken dönemsel politik hat tartışıldı. Bahar döneminin planlaması yapıldı.

Meclis kararlarının ilerleyen günlerde kamuoyuna deklare edileceği belirtildi.

TOMİS 1. Genel Kurulu toplanıyor

2014 yılında metal fırtına sonrasında kurulan Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS), 24 Ocak Pazar günü, saat 10.00'da, Bursa'da Baro Konferans Salonu'nda ilk genel kurulunu gerçekleştirecek.

Bu vesileyle TOMİS Geçici Kurucular Kurulu tarafından bir açıklama yayınlanarak "Yokluklar içerisinde kurduk, nice zorluğu aşarak yaşattık, artık yeni bir döneme giriyoruz" denildi. "Söz, yetki, karar hakkının sadece işçiye ait olduğu bir sendika" vurgusuyla yapılan açıklamada, tüm metal ve otomotiv işçilerine "metal fırtınasının ruhu ve kararlılığıyla" yürüyüşe ortak olma çağrısı yapıldı.

Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

Suriyeli işçi kardeşlerimiz de Türkiyeli işçi ve emekçilerle eşit koşullarda çalışmalı ve yaşmalıdır. Bu eşitlik ise açlık ve yoksulluk sınırının altında değil, insanca çalışma ve yaşama koşullarında bir eşitlik olmalıdır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın Suriyeli sığınmacılara çalışma izni verilmesiyle ilgili yaptığı yeni düzenleme açıklandı. Bu düzenlemeden resmi kayıtlara göre Türkiye'de bulunan 2.411.000 Suriyeli yararlanacak deniliyor. Şu ana kadar 7.351 Suriyeliye çalışma izninin verildiği, kaçak yollarla çalışan Suriyeli sayısının ise 500 bini aştığı söyleniyor.

Suriyeliler geçici kimlik düzenleme tarihinden 6 ay sonra çalışma için başvuru yapabilecek. Suriyeli işçiler sadece ikamet ettikleri illerde çalışabilecek ve mevcut asgari ücretten faydalanabilecekler. Bir işyerindeki Suriyeli sayısı, çalışanların yüzde 10'unu geçemeyecek. Ancak herhangi bir işin dört hafta açık bulunması üzerine "işlere başvuran yerli işçi yok" diyen patron istediği kadar Suriyeli işçi çalıştırabilecek. Kısaca bir ayda yerli işçi başvurmadı diye %10 kuralı uygulanmayacak.

Patronların şimdiye kadar çok sayıda Suriyeli işçiyi kaçak çalıştırdığı biliniyor. Kuşkusuz bu yeni değil. Her zaman patronlar daha fazla kâr elde etmek için kayıt dışı işçi çalıştırmayı tercih etmektedir.

ŞİMDİ OLAN NE?

Olan şu ki, tekstil patronları işçi çoğunluğunu tehdit olarak kullanıp, ücretleri

genel anlamda düşük tutacaklar. Asgari ücretin kimseye yetmeyeceği ortadadır. Her zaman olduğu gibi koşulları beğenmezsen diyecekler ki "Kapı orada, ister çalış ister çalışma." Böylelikle işsizlik tehdidini daha çok kullanıp, daha ağır çalışma şartlarına bizleri mahkûm etmek istiyorlar.

TEKSTİL İŞÇİLERİ OYUNA DÜŞMEMELİ!

Tekstil işçileri patronların bu oyununu görmeli. Tepkilerini Suriyeli işçilere değil, işçileri bu şekilde karşı karşıya getirenlere göstermeli. Tekstil patronları tekstilde çalışacak 90 bin Suriyeli için istihdam imkânının olduğunu söylüyor. Oysa biliyoruz ki; örneğin Mersin'de, Antep'te, Adana'da, Malatya'da ve daha pek çok yerde olduğu gibi daha yeni yüzlerce işçi işten çıkarmıştır. Patronlar işlerine/çıkartına göre davranmaktadır.

HERKESE İŞ, TÜM ÇALIŞANLARA İŞ GÜVENCESİ!

Patronlar için ister Suriyeli, ister Türk, isterse Kürt olsun. İstedikleri tek şey ucuz işgücüdür. Kuşkusuz Suriyeli işçi kardeşlerimiz de Türkiyeli işçi ve emekçilerle eşit koşullarda çalışmalı ve yaşmalıdır. Bu eşitlik ise açlık ve yoksulluk sınırının altında bir eşitlik değil, insanca çalışma ve yaşama koşullarında bir eşitlik olmalıdır. Bunun içinse tek seçenek insanca çalışma ve yaşama koşulları için bir an önce örgütlenmek, birleşmektir.

Sendikamız bu amaçla hangi milliyet olursa olsun işçilerin birliğini savunur. Bu nedenle tüm kayıt dışı çalışanlara güvence isterken, tekstil işçilerinin insanca çalışma koşulları için mücadele eder.

DEV TEKSTİL ÇUKUROVA TEMSİLCİLİĞİ
15 OCAK 2016

EKU'da eylemlerle greve hazırlanılıyor

TAYSAD OSB'de bulunan EKU Fren Kampana fabrikasında patronun her türlü engellemesine, saldırganlığına rağmen işçiler mücadelelerine üçüncü yılında kararlılıkla devam ediyorlar.

TİS sürecinde yapılan görüşmelerde anlaşma sağlayamayan EKU işçileri "greve gidiyoruz" diyerek ve grev kararını asarak istedikleri zam konusunda ısrarlı olduklarını göstermişlerdi. Bir süredir mesaiye kalmayarak ilk tepkileri koymaya başlayan işçiler 11 Ocak Pazartesi gününden beri her vardiya giriş çıkışında eylemler yapıyor.

Slogan, alkış ve ısıklarla fabrika giriş ve çıkış noktalarında toplanan işçiler, coşkulu yürüyüşleri ile eylemlerini gerçekleştirdi.

EKU işçileri 17 Ocak'ta yaptıkları toplantıda grev kararı aldılar. İşçiler daha sonra EKU İşçi Birliği imzasıyla fabrikadaki grev sürecine, hazırlıklara ve kararlılıklarına ilişkin açıklama yaptı. Açıklamada aslolanın işçilerin birliği olduğunu vurgulayan EKU işçileri, grevi kazanmanın güvencesinin de bu olduğunu ifade ettiler. MİB'in ortaya koyduğu politikanın kendilerine yol gösterdiğini belirten işçiler şu ifadelerle açıklamayı sonlandırdı: "Özel bir teşekkürü de MİB'e etmeden geçemeyeceğiz. Bu süreçte her defasında aslolanın işçi birliği gerisinin teferruat olduğunun altını çizen, her şart ve koşulda yanımızda olan, bu mücadelede bedel ödeyen MİB'e çok teşekkür ederiz. Onların mücadele çizgisi bize yol gösteriyor. Birlikte kazanacağız. 290 cesur yürek bir hedefe kilitlendik. Kazanmak için kenetlendik. Yüzde 17 zammı ver kurtul EKU patronu. Ellerimiz şaltere gitmek için son derece kararlı."

MİB BÜLTENİ İŞÇİLERE ULAŞTIRILDI

16 Ocak günü 08.00-16.00 vardiya çıkışında MİB'liler Metal İşçileri Bülteni'ni EKU işçilerine ulaştırdı. Güvenlik amiri tarafından gerçekleşen engellenmeye dönük tutumlar işçilerin sahiplenmesi ile boşa düştü. Bülteni alan işçilerle sohbet edildi.

Renault işçisi ücret talepleriyle ayakta!

Asgari ücret zammının ardından ortaya çıkan ücret adaletsizliği ve düşük ücretler nedeniyle işçi sınıfı kaynarken Renault işçileri mücadelede en önde yürüyor.

13 Ocak'ta Renault yönetiminin, işçilerin zam talebine karşılık "şu aşamada bir şey yapamayız" tavrının ardından mesaiye kalmama kararı alan Renault işçileri, 14 Ocak'ta gündüz çıkışı toplu bir yürüyüş yaptı. "Farklar hakkımız söke söke alırız!" sloganını haykıran işçiler kararlılıklarını gösterdiler. Yürüyüşte montaj işçileri ağırlığı oluşturdu.

Üç vardiya devam etmekte olan mesaiye kalmama eylemi de yüksek katılımla sürüyor. Tam bir disiplin içinde eylemi sürdüren işçiler üretimde aksaklıklar yaratırken ilk kez beyaz yakalılar ve şefler üretimde çalışmak zorunda kaldılar.

Renault işçileri öte yandan üç vardiya olarak yemekhanede çatal kaşık eylemlerini de sürdürüyor.

DİĞER FABRİKALARDA GERİLİM HAD SAFHADA

Renault işçilerinin bu hareketliliği diğer fabrikaları da etkiliyor. Pek çok fabrikada gerilim had safhada bulunuyor.

Borçelik, Delphi ve daha birçok fabrikada işçiler tepkilerini farklı biçimlerde gösteriyorlar. Hareketin ay sonuna kadar ve Şubat ayı başında ücretlerin alındığı aşamada yoğunlaşması ve bir fırtınaya dönüşmesi ihtimali yüksek.

KAVEL'den GREİF'e devrimci bir sınıf hareketi için ileri!

Tarih: 28 Ocak 1963...

Yer: KAVEL Kablo Fabrikası...

Ağır çalışma koşulları, işten atmalar, baskılar, kölelik koşullarıyla tam bir cehennem işçi sınıfı için...

Ancak "Bu böyle gitmez, sömürü devam etmez" diyen 220 "Yürekli" proleter ellerine alıyor grev silahını...

1961 Anayasası'yla sözde tanınmış bir hak olan 'Grev Hakkı', hiç bir düzenleme olmadığı için kullanılamaz durumdadır, sermayenin yasaları gereği...

Ancak 220 proleter sınıf mücadelesinin yasalarını uygulamakta kararlıdır. Ya kölelik koşulları kalkacak, atılan işçiler geri alınacaktır ya da şalter inecektir.

Ve şalter iner. Fıli grev başlar. 5 hafta sürer. Daha dün kadar işçiler için cehennemin diğer adı olan

Kavel; umudun, direnişin adı olmuştur.

Burjuvazi fıli grevi ezmek için saldırır. 10 işçi yaralanır.

Ancak Kavel dimdik ayakta. Direniş hem Kavel işçilerinin kararlılığı, hem de direnişe sınıf içinden verilen destekle, başarıyla sonuçlanır. Grev hakkı söke söke alınır. Grev hakkı Kavel'le birlikte yasalaşır. Grev hakkı gerçekte Saraçhane Mitingi'yle başlayan, Kavel

Grevi'nden geçen süreçlerle koparıp kazanılır.

Bugün Greif İşgali'ni gerçekleştirenler, Metal Direnişi'ni yaratanlar Kavel'i yaşatmaktadırlar.

Bugün, devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için Kavellerin, Greiflerin, Metal Direnişi'nin deneyimlerini

kuşanarak fıli-meşru mücadeleyi büyütmeli, sınıfın devrimci birliğini güçlendirmeliyiz.

KAVEL

İşime karım dedim, karıma Kavel diyeceğim.
Ve soluğum tükenmedikçe bu doyumsuz dünyada,
Güneşe karışmadıkça etim
Kavel Grevcilerinin türküsünü söyleyeceğim.
Ve izin verirlerse Kavel Grevcileri,
İzin verirlerse İstinyeli emekçi kardeşlerim,
İzin verirlerse Kavel Grevcileri,
Ve ben kendimi tutabilirsem eğer sesimi tutabilirsem
O çoban ateşinin yandığı yerde Kavel'de,
O erkekçe direnilen yerde, Kavel'de
Karın altında nişanlanıp dostlarımla arasında
Öpeceğim nişanlımı Kavel kapısında
Ve izin verirlerse İstinyeli emekçi kardeşlerim
İzin verirlerse Kavel Grevcileri
İlk çocuğumun adını Kavel koyacağım

Hasan Hüseyin KORKMAZGİL, Ekim 1963